

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964 • ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 228-229

Ho Orthodoxos k?ryx

PROCESSED

JAN 07 2008

GTU LIBRARY

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 Craven Hill, London W2 3EN • Telephone: 020-7723 4787 • Fax: 020-7224 9301

Website: www.thyateira.org.uk • e-mail: mail@thyateira.org.uk

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 228-229
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ £15
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN
TEL.: 020-7723 4787
FAX: 020-7224 9301

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE
OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

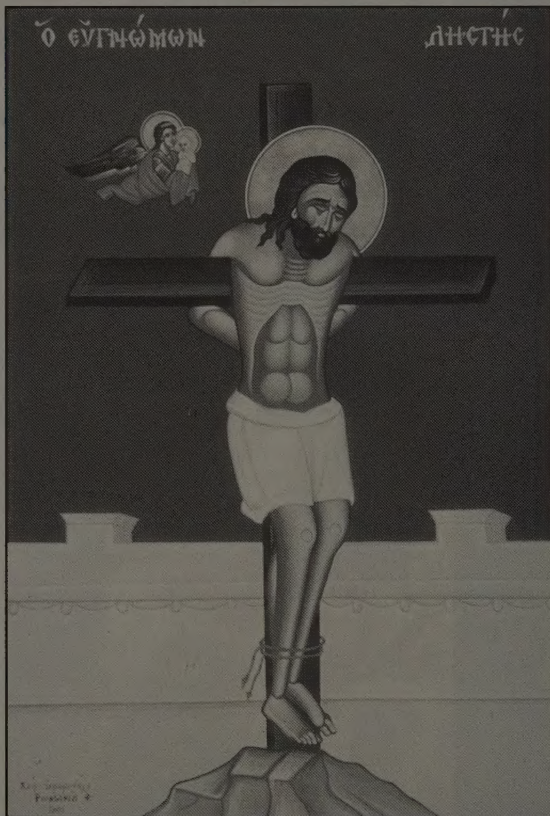
5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN
TEL.: 020-7723 4787
FAX: 020-7224 9301

First Published 1964 Fourth Period

September - October 2007 No.: 228-229

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 3..... Λόγος του Οικουμενικού Πατριάρχου εν Συμπόιου
Ρουμανίας (05/09/2007).
- 6..... Η Έναρξη Νέας Σχολικής Χρονιάς 2007-2008.
Εγκύκλιος του Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου.
- 7..... Η 28η Οκτωβρίου 1940.
Εγκύκλιος του Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου.
- 8..... Οι Άγιοι της Κύπρου στη ζωή του τόπου.
Ομιλία Α.Ε. κ. Γώργου Ιακώβου.
- 10..... Ανακοίνωση - Πρόσκληση.
- 11..... Τα Νέα Ελληνικά στην Παρουσία της Μ. Βρετανίας.
Συνέχεια & τέλος άρθρου του κ. Χάρη Μεττή.
- 15..... Announcement - Invitation.
- 16..... Ethiopian Church's Millennium Celebrations.
- 18..... Wedding of H.E. Anthony Bailey and
H.S.H. Princess Marie-Therese von Hohenburg.
- 20..... St. Winifride, Holy Recluse and Miracle Worker.
Article by Fr. Pancratios Sanders.
- 25..... The Wedding Banquet.
Sermon by Deacon Vassilios Papavassiliou.
- 27..... Επαφές του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.
- 30..... His Eminence Archbishop Gregorios' Diary.

Ο ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΛΗΣΤΗΣ
(Έργον Ρωμανού ιερομονάχου, 2005)

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η Θεοτόκος Βρεφοκρατούσα και 14 προφήτες
της Παλαιάς Διαθήκης
(Ι. Μονή Παναγίας Εικοσιφοινίσσης)

**ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΗΡΥΚΑ**

Λόγος τῆς Α.Θ.Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά τὴν ἐναρκτήριον λατρευτικὴν τελετὴν τῆς Γ' Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως ἐν Σιμπίου Ρουμανίας (05/09/2007)

«Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι!

Ἐλπίς δι' ἀνανέωσιν καὶ ἐνότητά εἰς τὴν Εὐρώπην»

Δοξάζομεν τὸν Πανάγαθον καὶ Τριαδικὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος κατηξίωσεν ἡμᾶς ἐξ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν, ἀπὸ Βορρᾶν καὶ Νότον τῆς ἱστορικῆς ἡμῶν Ἠπείρου, τῆς Εὐρώπης, ὅπως συνέλθωμεν διὰ τρίτην φορὰν ἅπασαι αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης, ἵνα «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ» δοξάζωμεν τὸ ἅγιον Ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ δώσωμεν κοινὴν Χριστιανικὴν μαρτυρίαν.

Δοξολογοῦμεν τὸν Πανάγαθον Θεόν, διότι, διὰ τοῦ Φωτός τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὠδήγησεν τὰ διαβήματα καὶ τὰ βήματα πάντων ἡμῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τελευταίας τριακονταετίας καὶ ἀνεπτύξαμεν μίαν ἀξιόλογον οἰκουμενικὴν δραστηριότητα καὶ ἐντατικὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, μέλλιδόφρους προγνώσεις διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν μιᾶς νέας Εὐρώπης. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην στιγμὴν ἀναμνησκόμεθα καὶ τῶν Χριστιανικῶν θεμελιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον ἐκλήρυξεν ἀπὸ Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν καὶ ἔδωκεν τὰς βάσεις διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν ταυτότητα μέχρι καὶ σήμερον, ἀσχετῶς ἂν ὀρισμένοι ἀγνοοῦν τὴν πραγματικότητα αὐτὴν ἢ συνεχίζουν καὶ θέλουν νὰ ἀγνοοῦν αὐτήν.

Καὶ σήμερον, εὐδοκίμεθα εἰς τὴν ὥραϊαν αὐτὴν καὶ ἱστορικὴν πόλιν τοῦ Σιμπίου, ἀντιπρόσωποι καὶ μέλη πασῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἡ ὁποία ἔχει καὶ τὸ προνόμιον νὰ εἶναι συγχρόνως μία ἐκ τῶν πολιτιστικῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ ἔτος 2007.

Τὴν χάριν ἡμῶν τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπισκιάζει ἡ πρόσφατος εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦν λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν γεραροῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κυροῦ Θεοκτίστου, ὅστις παρακολουθεῖ καὶ ἐπευλογεῖ ἄνωθεν τὴν εὐλογημένην ταύτην Συνάντησιν. Εὐχόμεθα ἐκ βαθέων καρδίας, ὅπως ὁ Δημήτριος Κύριος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἦλθομεν ἐνταῦθα κατὰ προσκυνηματικῷ τῷ τρόπῳ ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐκκινήσαντες ἀπὸ τῆς πρῶτης Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Ἑλβετίας, τὸ 1989, πορευθέντες ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Γκράτς τῆς Αὐστρίας, τὸ 1997, διὰ τὴν Δευτέραν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκουμενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀφίχθημεν ἐνταῦθα νῦν διὰ τὴν τρίτην Εὐρωπαϊκὴν Οἰκουμενικὴν Συνέλευσιν, μέσῳ Ῥώμης καὶ Βυτινέβεργης. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ φωτίζων πάντα τὰ ἔθνη, ὡς φῶς ἐθνῶν (Ἠσ. 49,6 καὶ Πράξ. 13, 47), καὶ τοῦ κόσμου καθόλου, ὠδήγησεν καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν τὰ βήματα ὅλων ἡμῶν εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην Συνάντησιν, διότι πράγματι Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι, ὡς διαλαλῶμεν καὶ εἰς τὴν λειτουργικὴν ἡμῶν ζωὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, προετοιμαζόμενοι ὅπως ἐορτάσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν τὸ μέγα καὶ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς

Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Χαιρετίζομεν καὶ εὐλογοῦμεν τὴν προσκυνηματικὴν ταύτην συμπόρευσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανισμοῦ, τὴν καθοδηγουμένην ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ, τρόπον τινὰ ἀπὸ φάρου εἰς φάρον, διὰ τῆς ὁποίας συνειδητοποιοῦμεν τὴν σταυρικὴν πορείαν αὐτοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ μάλιστα, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν κατακερματισμὸν τῆς Χριστιανοσύνης εἰς πλειάδας Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν αὐξήσιν τοῦ πόθου καὶ ἔτι περισσότερον τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος.

Καὶ εἶναι εὐχῆς ἔργον καὶ καρπὸς τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ γεγονός, ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ συνεργασία τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν δὲν τυγχάνει κατὰ τὸ ἀπολύτως νέον. Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, πρωτοστανοῦντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, ἥδη, ἀπὸ ἐκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν, καλεῖ τόσοσιν τὰς ἀδελφὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, ὅσων καὶ τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὅπου γῆς, ὅπως συνεργασθῶμεν διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν στήριξιν τοῦ χερμαζομένου ἀνθρώπου. Καὶ εἰς τὴν κίνησιν ταύτην τὰ συγκεκριμένα ταῦτα προβλήματα δὲν εἶναι ἄγνωστα. Κατ' ἐπανάληψιν ἔχουν τεθῆ ἐπὶ τάπητος καὶ εἰς τὰς ἥδη πραγματοποιηθεῖσας οἰκουμενικὰς συναντήσεις ἐπὶ πανευρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου, εἰς τὰς ὁποίας, τῇ ἐπενεργείᾳ τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔχουν ληφθῇ καὶ αἱ δέουσες ἀποφάσεις καὶ ἔχουν ἐξαχθῇ καὶ τὰ σχετικὰ λίαν χρήσιμα συμπεράσματα, συνοψισθέντα ἐπιτυχῶς μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν Charta Oecumenica, τὴν δημοσιοποιηθεῖσαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 2001 ἐν Στρασβούργῳ τῆς Γαλλίας. Εἰς ταύτην ἔχουν δεσμευθῇ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης διὰ συγκεκριμένας πράξεις καὶ δραστηριότητας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χριστιανικῆς ἐνότητος ἐπὶ τῶν θεμελιῶν τῆς αὐτῆς πίστεως ἐν ἀγάπῃ, καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Μίαν, Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς διατυπώνεται εἰς τὸ διαχρονικὸν Σύμβολον τῆς Πίστεως, τῆς Δευτέρας Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ-Κωνσταντινουπόλει Συνόδου (381), πρὸς στήριξιν καὶ προστασίαν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς καταλλαγῆς μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου.

Βεβαίως γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Charta Oecumenica δὲν ἀποτελεῖ Καταστατικὸν Χάρτην μιᾶς ὕπερ-ἐκκλησίας, οὔτε θεωροῦμεν τὴν Χάρταν αὐτὴν ὡς ἀλάθητον κείμενον. Πλὴν ὅμως αὕτη, παρὰ τὰς τυχόν ἁλλείψεις αὐτῆς, δὲν παύει νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐντατικῆς καὶ ὑπευθύνου διεκκλησιαστικῆς συνεργασίας καὶ δείγμα τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς συνέλεισιν καὶ αὐξήσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς συνεργασίας αὐτῶν διὰ τὸ νέον καθόλου εὐρωπαϊκὸν γίγνεσθαι. Ἡ Charta Oecumenica ἀποτελεῖ καρπὸν κυρίως τῆς Δευτέρας Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Γκράτς, καὶ συνδυετικὸν κρίκον μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς

Τρίτης καί θεμελιώδες κείμενον διά τήν προώθησιν τῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης.

Διά τούτους λόγους τούτους δέν εἶναι τυχαῖον τό γεγονός, ὅτι καί διά τήν Τρίτην ταύτην Εὐρωπαϊκὴν Οἰκουμενικὴν Συνέλευσιν, ἐτέθη τό κείμενον τῆς Charta Oecumenica, ὡς βάσις διά τόν καθορισμόν τῆς πρὸς ἐξέτασιν θεματολογίας. Τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἐκκλησία, Τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Εὐρώπη, καί Τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ὁ Κόσμος.

Καλῶς ἀρχεται ἡ ἐπεξεργασία τῶν θεμάτων ἀπὸ τό βασικόν θέμα τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, πρωταρχικοῦ καί ἀναντικαταστάτου θέματος τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Καί ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐπαναλαμβάνομεν καί τονίζομεν, ὅτι ἡ καθόλου Ὁρθοδοξία καί ἡμεῖς προσοπικῶς, παραμενομένον σταθεροί καί ἀμετακίνητοι, εἰς τήν πεποιθήσιν ἡμῶν, ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά πράξωμεν τά πάντα διά νά προωθηθῇ τό ἱερὸν ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πλήρους ἐκκλησιαστικῆς καί μυστηριακῆς κοινωνίας μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς πίστεως ἐν ἀγάπῃ καί ἀλληλοσεβασμῷ τῶν ἐπὶ μέρος ἰδιαιτέρων ἐκφράσεων βιώσεως τῆς αὐτῆς Ἀποστολικῆς πίστεως.

Ἀναμένομεν δέ καί ἐλπίζομεν, ὅτι καί ἐκ τῆς παρούσης Τρίτης Εὐρωπαϊκῆς Συνελεύσεως θά προκύβουν συγκεκριμένα θετικὰ βήματα καί ἀποτελέσματα πρὸς τόν σκοπὸν αὐτόν καί ὅτι θά δυνηθοῦν αἱ Ἐκκλησίαι ἀπὸ κοινού, φωτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ καί ἀναγνωρίζουσαι τό φῶς τοῦτο, νά συμφωνήσωμεν ὡς πρὸς τόν χαρακτήρα καί τὴν μορφήν τῆς ἐπιδιωκομένης Χριστιανικῆς ἐνότητος, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν, ὅτι ἐν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πρώτων ἐμποδίων τυγχάνει ἡ διαφορετικὴ ἀποψὶς μεταξύ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τόν σκοπὸν καί τό τέλος τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Δι' ἡμᾶς ἅπαντας παραμένει ἡ τελευταία προσευχή τοῦ Κυρίου, ὡς δέσφωσεν ταύτην ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, εἰς τό 17ον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ, τό κριτήριον καί τό τέλος, συνάμα δέ καί ἡ μορφή τῆς ποθομένης καί ἐπιδιωκομένης Χριστιανικῆς ἐνότητος: «Ὁὐ περὶ τούτων δέ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καί περὶ τῶν πιστευσόντων διά τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ μέ ἀπέστειλας» (Ἰωάν. 17, 20-21). Τό καθὼς ὑποδεικνύει ἐνταῦθα τό πρῶτον διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καί ἐνότητος. Καί τότο εἶναι ἡ ζωὴ καί ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῶν τριῶν Θεῶν Προσώπων ἐν τῷ Τριαδικῷ Θεῷ. Τὴν διαθήκην ταύτην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀφείλομεν ὅπως ἐκτελέσωμεν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ. Διά προσευχῆς ἐδόθη ἡ ἐντολή εἰς ἡμᾶς, διά προσευχῆς καί ἔργων καί ἐν πνευματικῇ περισυλλογῇ, ὀφείλομεν καί ἡμεῖς νά προχωρήσωμεν ἐπὶ τό ἔργον, ἵνα δώσωμεν ἀπὸ κοινού μάρτυριαν πίστεως καί ἐμπράκτου διακονίας. Ἐπιδιώκομεν, ὅθεν, τὴν πραγματοποίησιν, τῆς πλήρους κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν, μετὰ πασῶν τῶν παρεπομένων αὐτῇ συνεπειῶν, καί οὐχὶ τὰ ἴδια συμφέροντα ἢ τὴν αὐξήσιν τῆς ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως καί ἐπιρροῆς, ἢ τὸν ὑπερτονισμόν ἀποκλειστικότητος καί ἐκκλησιαστικῆς μοναδικότητος.

Διά τούτους λόγους τούτους, ἀκριβῶς, προωθοῦμεν καί στηρίζομεν ἀνεπιφυλάκτως κάθε οἰκουμενικὸν θεολογικὸν διάλογον, ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἀκόμη καί εἰς τὰς πλέον χρυσίους στιγμὰς τῶν σχέσεων ἡμῶν, δεδομένου ὅτι ἄνευ τοῦ διαλόγου εἶναι ἀδύνατον ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδιωκομένου τελικοῦ σκοποῦ τῆς Χριστιανικῆς καταλλαγῆς, κοινωνίας καί ἐνότητος.

Μόνον διά τοῦ εἰλικρινοῦς καί ἀντικειμενικοῦ διαλόγου θά δυνηθῶμεν συγχρόνως, ὅπως συμβάλωμεν καίρια εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς καταλλαγῆς καί κοινωνίας καί μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, στηρίζοντες καί προωθοῦντες τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Εὐρώπης, εἰς τὴν ὁποίαν θά κυριαρχοῦν αἱ Χριστιανικαὶ ἀρχαὶ καί ἀξίαι βάσει τῆς πνευματικῆς κληρονομίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, διά νά δυνηθῶμεν μετὰ ταῦτα νά ὁμολογῶμεν καί νά διακηρύσσωμεν, ὅτι ὄντως Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι! Ὁ ἴδιος δέ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διαβεβαιώνει: «...Ἐγὼ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς. « (Ἰωάν. 8, 12).

Ὡς ἐκ τούτου, αἱ βάσεις διά μίαν νέαν Εὐρώπην, δέν εἶναι δυνατόν νά περιορίζονται μόνον εἰς οικονομικάς, πολιτικάς, ἢ μόνον πολιτιστικάς καί ἐθνικάς διαστάσεις. Διά τόν λόγον αὐτόν στηρίζομεν καί συμβάλλομεν, κατὰ δύναμιν καί ἐν πλήρει Χριστιανικῇ πεποιθῆσει, διά τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀνθρωπίνης καί κοινωνικῆς Εὐρώπης, φωτιζομένης ὑπὸ τοῦ αἰωνίου καί ἀσέστου φωτός τοῦ Χριστοῦ, καί ἐν τῇ ὁποίᾳ, κατὰ συνέπειαν, θά κυριαρχοῦν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί αἱ βασικαὶ ἀξίαι τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνεκτικότητος, τῆς συμμετοχῆς, καί τῆς ἀλληλοστηρίξεως. Ὡσαύτως τονίζομεν καί ἡμεῖς κατηγορηματικῶς τόν σεβασμόν πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν μεγίστην ἀξίαν τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας, τὴν στήριξιν καί βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν, τὴν συγγνώμην καί τό ἔλεος. (Προβλ. Charta Oecumenica, § 7). Ἐάν δέν πεισθοῦν οἱ ἄνθρωποι, δι' ἔργων, ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια καί τὰ συγκεκριμένα ἀνθρώπινα προβλήματα αὐτῶν δέον ὅπως εὐρίσκονται εἰς τό ἐπίκεντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ὑπευθύνων, δέν πρόκειται νά ὑπάρξῃ ἐμπιστοσύνη καί οὔτε οὐσιαστικὴ πρὸδος εἰς τὴν νέαν Εὐρώπην.

Παραμένομεν ἀμετακίνητοι εἰς τὰς Χριστιανικὰς ταύτας ἀρχὰς καί ἀξίας, διότι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὴν ἐν πολλοῖς δυσάρεστον σύγχρονον πραγματικότητα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπικρατεῖ σύγχυσις ἀξιών καί κυριαρχεῖ ὁ ἀγὼν μεταξὺ φωτός καί σκοτός, ἀγωνιῶμεν διά τὸν ἄνθρωπον, τὸν κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ δημιουργηθέντα, ἀγωνιῶμεν διά τὴν ἀξιοπρέπειαν καί τὴν ταυτότητα αὐτοῦ, τὴν καθημερινῶς καταπατομένην καί ἀγνοουμένην, ἀγωνιῶμεν διά τὴν οἰκογένειαν καί τὴν ἀναντικατάστατον αὐτῆς σημασίαν, ἀγωνιῶμεν διά τὸν ἐργαζόμενον ἄνθρωπον, τὸν χρησιμοποιοῦμενον ἄλλως καί μόνον ὡς καταναλωτικὸν καί παραγωγικὸν ὄργανον, ἀγωνιῶμεν διά τὴν Δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν συνεχῶς καί ἀυστολῶς ἐκμεταλλουμένην καί ἤδη συστενάζουσαν πλὴν ὅμως καί ἐπαπειλοῦσαν τὸν πλανήτην μας καί ἀναμένοσαν τὴν ἀπολύτρωσιν καί προστασίαν αὐτῆς (Ρωμ. 8). Ἀγωνιῶμεν διά τὰς στοιχειώδεις κληματικάς καί λοιπάς συνθήκας, ἀγωνιῶμεν, ἐν τῇ κυριολεξίᾳ τῆς λέξεως, διά τὸν ἀέρα καί τό ὅξυγόνον, τό ὅποῖον ἀναπνέει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἀλλὰ καί τό ὅποῖον θά ἀναζητοῦν, φοβούμεθα ματαίως, καί αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί. Ἀγωνιῶμεν διά τὴν ἀπλὴν καί μόνον ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Ἠπειρον ταύτην καί τὸν πλανήτην μας.

Τί πρέπει νά συμβῇ πλέον τῶν ἤδη συμβάντων, διά νά ἀντιληφθῶμεν καί συνειδητοποιήσωμεν τὴν δραματικὴν κατάστασιν διαβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν πλανήτην καί τὴν γῆραιάν Ἠπειρον τῆς Εὐρώπης; Τί πρέπει νά συμβῇ πλέον τὴν ἤδη συμβάντων διά νά ἀνεχωθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μας καί ἴδωμεν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ἀκολουθήσωμεν Αὐτόν, ἵνα μὴ περιπατήσωμεν συνεχῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ καί τῇ πλάνῃ; Δέν ἔχομεν πλέον χρόνον ἀναμονῆς καί ἀναβολῆς. Ἄλλως πῶς

έθελουτφυλοῦμεν ἀνευθύνως, πλήν ὅμως καί ἐπιτινδύνως. Καί ἡ εὐθύνη ἡμῶν αὐξάνει συνεχῶς.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἄμεσα εἶναι ἡ μετάνοια καί ἡ ἐκ τῆς μετανοίας ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Τό καθοδηγοῦν φῶς τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει. Οἱ ὀφθαλμοὶ μας ἐσκοτίσθησαν καί ἀδυνατοῦν νά τό ἀντιληφθοῦν καί νά τό ἀκολουθήσουν, διότι ἐσυνήθισαν πλέον εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ σκότους καί τῆς συγχύσεως. Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ὁρᾶν, ὁράτω. Καί ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τῆς σήμερον ἡ κρίσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς του : «...ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καί ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; ...καί ἔλεγεν αὐτοῖς οὕτω συνίετε;» (Μάρκ. 8,18-21). Δέν εἶναι, λοιπόν, νέον, ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἰδιοὶ Τοῦ ἑγκατελείναν Αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ Φῶς, ἀκατανοήτως, ὥς ἀναφέρει καί ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης » Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καί ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καί ὁ κόσμος αὐτόν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον.» (Ἰωάν. 1,9-11).

Ἐν μέσῳ, λοιπόν τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ὅπως καί παλαιότερον, ἐπαναλαμβάνομεν καί σήμερον, ἐνώπιον πάντων ὑμῶν, ὅτι θὰ συνεχίσωμεν ἀμειώτως νά θέτομεν ἡμᾶς αὐτοὺς καί τὸ Οἰκουμένικόν ἡμῶν Πατριαρχεῖον - ὡς θέλομεν νά πιστεύωμεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ πασῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης - εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καί διακονίαν τοῦ σήμερον ποικιλοτρόφως πάσχοντος ἀνθρώπου καί τῆς συστεναζούσης Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, οὐδεμίαν ἄλλην ἔχοντες ἐναλλακτικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τούτων καί ὅτι εἴμεθα ἀπολύτως διατεθειμένοι, ὅπως συμβάλωμεν καί συνεργασθῶμεν εἰς οἰονόητινα ἐποικοδομητικὰ καί εἰλικρινῆ διήλογον.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ἐπευλογοῦμεν καί στηρίζομεν τὴν πρότασιν τῶν Ὁρθοδόξων ἐκπροσώπων εἰς τὴν ἐν ὄψει τῆς παρούσης Συνελεύσεως ἐν Ρόδῳ συνελθούσης Προπαρασκευαστικῆς Διορθοδόξου Συναντήσεως τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ὅπως ὡς ἂπτην ἔνδειξιν «μικροῦ ἀντιδώρου» τῆς ἀνησυχίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί πάντων τῶν Χριστιανῶν ἐν Εὐρώπῃ, λόγῳ τῆς καταστροφικῆς καί ἀλλαξοικῆς συμπεριφορᾶς μας ἐναντί τῆς φύσεως καί τοῦ περιβάλλοντος, ἡ προσεχὴς Παρασκευὴ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, ἀποτελέσει ἡμέραν προαιρετικῆς νηστείας διὰ πάντας ἡμᾶς.

Τὴν στιγμὴν ταύτην, καί ἐν πλήρει συνειδήσει τῆς συντονιστικῆς ἡμῶν διακονίας ἐν τῷ συνόλῳ σώματι τῆς κοινωνίας τῶν καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν, καλοῦμεν καί πάλιν πάσας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὅπως ἀναλάβωμεν τὰς εὐθύνας τῶν καιρῶν καί συνεργασθῶμεν, τόσον ἐνὸς τῆς Ὁρθοδόξας ὅσον καί ἐκτός αὐτῆς μεθ' ἁπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν φερουσῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαίτερος δέ μετὰ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Εὐρώπῃ, συμβάλλωμεν διὰ τὴν ἐπουλῶσιν τῶν πληγῶν τοῦ πάσχοντος συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἄνευ τοῦ διαλόγου τούτου καί τῆς ἀναγκαίας στενῆς συνεργασίας Διορθοδόξως καί Διαχριστιανικῶς, καθὼς ἐπίσης καί μεθ' ἁπάντων τῶν ὑπευθύνων παραγόντων καί ἁπασῶν τῶν ἀρμοδίων δυνάμεων καί Ἀρχῶν, θρησκευτικῶν, πολιτικῶν, οικονομικῶν, πολιτισμικῶν κ.ἄ. παραμένουν αἱ μεμονωμένα ἐνέργειαι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν.

Ὁμολογοῦμεν, διακηρύσσομεν καί πράττομεν τοῦτο διότι εἴμεθα ἀπολύτως πεπεισμένοι, ὅτι ἡ ἀγωνία ἡμῶν αὕτη εἶναι καί ἀγωνία ὧλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί ἀγωνία ὧλων τῶν λογικῶν ὑπευθύνων, ἀρμοδίων εἰς τὰς ποικίλας

καί πολλαπλᾶς διοικητικὰς ὑπηρεσίας τοπικοῦ, ἐθνικοῦ, ὑπερεθνικοῦ καί πανευρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου.

Ἐπὶ τούτοις, γνωρίζομεν καί διαπιστοῦμεν, ὅτι αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ καί ἀξίαι καί τῶν ἄλλων μονοθεϊστικῶν Θρησκειῶν ὄχι μόνον ἐπιτρέπουν, ἀλλὰ καί ἐπιβάλλουν τὸν ἀλλησεβασμὸν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί κατὰ συνέπειαν καί τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν λαῶν καί ὧλων τῶν ἀνηκόντων εἰς διαφορετικὰς Θρησκείας. Τὰ ἀποτελέσματα καί τὰ πορίσματα ἐκ τῶν πολλαπλῶν διαθρησκειακῶν διαλόγων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν κατόπιν ἡμετέρας πρωτοβουλίας καί προσωπικῆς ἡμῶν συμμετοχῆς, βεβαιοῦν πεστικῶς τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Κάθε ἄλλος ἰσχυρισμὸς ἢ ἐκμετάλλευσις, ὅτι δῆθεν αἱ Θρησκείαι, ἡ ὀρισμένη ἐξ αὐτῶν, βάσει τοῦ χαρακτῆρος καί τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, συμβάλλουν καί προωθοῦν τὴν μισαλλοδοξίαν, τὸν φανατισμὸν, τὰς ἐθνικιστικὰς ἀκρότητας, τὴν βίαν καί τοὺς πολέμους, δέν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Καί ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνομεν τὴν βασικὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς Διακηρύξεως τοῦ ὕψ' ἡμῶν τὸ 1994 συγκληθέντος Διαθρησκειακοῦ Συνεδρίου τοῦ Βοσπόρου, τὴν ὁποίαν συνυπογράφουν μεθ' ἡμῶν ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ, εἰς τὴν ὁποίαν κατηγορηματικῶς τονίζεται, ὅτι κάθε ἔγκλημα ἐν ὀνόματι τῆς Θρησκείας, ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τῆς Θρησκείας αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς. Εἴμεθα ἀπόλυτα βέβαιοι, ὅτι εἰρηνικὴ συνυπόστασις καί συνεργασία μεταξὺ τῶν ἀνηκόντων εἰς διαφορετικοὺς λαοὺς καί τὰς διαφορετικὰς Θρησκείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ ὄχι μόνον εἶναι δυνατὴ, ἀλλὰ καί τῷ Θεῷ τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης εὐάρεστος.

Ἐνδείκνυται, ὅθεν, ἐργήγορις καί σθεναρὰ ἀντίστασις, ὅπως μὴ τινες ἐκμεταλλεύονται τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα καί αἴσθημα τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἴδια ἰδεολογικά, πολιτικά, οικονομικά, ἢ ἕτερα τινὰ συμφέροντα. Ἄνευ καταλλαγῆς, εἰρήνης καί δικαιοσύνης δέν εἶναι δυνατόν, ὅπως κτισθῇ ὁ νέος Εὐρωπαϊκὸς Οἶκος, ἀλλὰ καί οὐδεμία ἀνθρώπινη κοινωνία.

Βάσει τῆς πίστεως ἡμῶν, ὀφειλομεν ἐπίσης ὄχι μόνον νά διακηρύττωμεν, ἀλλὰ καί διὰ βίου νά μαρτυρῶμεν, ὅτι πάντες εἴμεθα εἰς τὸν κόσμον τούτον παρεπὶ δόμοι οὐκ ἔχοντες ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦντες» (Ἐβρ. 13,14). Κατὰ συνέπειαν καί ἡ νέα Εὐρώπη παρουσάζει ἤδη πάσας τὰς διαστάσεις ταύτας μιᾶς κοινωνίας ἐν κινήσει τῶν λαῶν ἐκ διαφόρων πολιτισμικῶν κοινωνικῶν καί θρησκευτικῶν προελεύσεων, οἱ ὁποῖοι δέον ὅπως λαμβάνονται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν εἰς ὅλας τὰς πολιτικές καί δομικὰς ρυθμίσεις τῆς νέας κοινωνίας μετὰ βάσιν τὸν ἀλλησεβασμὸν καί τὸ ὁμότιμον πάντων τῶν λαῶν, καθὼς ἐτόνιζον καί οἱ Πατέρες ἡμῶν.

Εἴμεθα ἀπολύτως πεπεισμένοι, ὅτι τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ φαίνει πᾶσι! Ἡ ὁμολογία αὕτη εἶναι μέρος τῆς προετοιμασίας τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐν πολλοῖς αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστὸς τῆς Ἀναστάσεως, ὁ ὑπερνικῆσας τὰ δεινὰ καί τὰ παθήματα, ὁ καταπατήσας διὰ τοῦ θανάτου τὸν θάνατον καί χαρισάμενος τοῖς πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἐνεκα τούτου ψάλλομεν καί βοῶμεν «νῦν πάντα ἐπελήρωται φωτὸς οὐρανός τε καί γῆ καί τὰ καταχθόνια ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ ἐν ἡ ἑσπερώται».

Ἡ πίστις ἡμῶν αὕτη εἶναι καί ἡ προσδοκία καί ἡ ἐλπίς ὧλων μας, ἡ πεποίθησις καί τὸ μέλλον πάντων.

Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

2007 - 2008

Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, καὶ Ἀξιοτίμους Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, καὶ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκπαιδευτικῶν Φορέων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Ἀγαπητοί μας,

Σέ λίγες μέρες ἀνοίγουν καὶ πάλιν τίς πόρτες τους τὰ ἐλληνικά καὶ κατηχητικά Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας γιὰ νά ὑποδεχθοῦν καὶ ν'ἀγκαλιάσουν τήν μαθητιῶσα νεολαία μας. Ἀνανεωμένοι δέ Γονεῖς, Παιδιά καὶ Διδάσκαλοι – μετὰ τίς καλοκαιρινές τους διακοπές, θά ἐπιδοθοῦν καὶ πάλιν μέ ἱερό ζήλο, στήν ἑλληνοπρεπῆ Χριστιανική Ὁρθόδοξη διαπαιδαγώγηση τῶν νεώτερων γενεῶν τῆς Ὁμογένειας. Φέτος ἡ σχολικὴ χρονιά ἀρχίζει μέ τήν λύπη καὶ τήν σκέψη τῶν καταστρεπτικῶν πυρκαϊῶν οἱ ὁποῖες ἐπληξάν τήν Ἑλλάδα τόν τελευταῖο μήνα. Γι'αὐτό καὶ κάνουμε ἔκκληση στοὺς Γονεῖς καὶ τοὺς Δασκάλους νά ἐνημερώσουν τὰ παιδιά καὶ νά τὰ καλέσουν νά συμμετάσχουν εἰς τόν ἔρανο, πού διεξάγει ἡ Ὁμογένεια μέ ἐπικεφαλῆς τήν Ἀρχιεπισκοπή, γιὰ τήν ἀνακούφιση τῶν θυμάτων τῆς λαίλαπας τῶν πυρκαϊῶν. Εἶναι λαμπρὴ εὐκαιρία νά διδαχθοῦν τὰ παιδιά τὸ ὑψηλὸ παιδαγωγικὸ μάθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐμπρακτοῦς ἀγάπης καὶ συμμετοχῆς σέ τέτοιας μορφῆς δοκιμασίες, ὅπως αὐτὴ πού ἐπληξε σκληρὰ τήν Ἑλλάδα τόν περασμένο μήνα Αὐγούστου.

Χαιρετίζουμε, λοιπόν, ὅλους σας καὶ σὰς καλωσορίζουμε, ὅπως κάθε χρόνο, στοὺς προμαχώνες αὐτοὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τοὺς ὁποῖους ἔχουν λαμπρύνει κι'έχουν κρατήσει φάρους ἀεῖζων γενεές – γενεῶν Προπατόρων μας. Ἡ δέ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, ἡ ὁποία ἔχει θέσει ἀνέκαθεν ὡς ἕναν ἀπὸ τοὺς βασικώτερους στόχους της, τήν ἰδρυση καὶ τήν μέ κάθε τρόπο ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῶν Σχολείων τῆς Ὁμογένειας, ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς ὅλους σας ὄχι μόνον « ὃ ἔχετε κρατήσει », ἀλλὰ καὶ τήν συνεχή καὶ ἀδιάλειπτη ἀγαθὴ μισή του, ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ.

Ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς Ἱερούς μας Ναοὺς ἔχουν κατορθώσει ν' ἀποκτήσουν, παράλληλα μέ τόν Εὐκτήριο Οἶκο τους, δικά τους σχολικὰ κτίρια καὶ μάλιστα δῖπλα ἀπὸ τοὺς Ναοὺς. Τους συγχαίρουμε γι' αὐτό καὶ ὑπερηφανευόμαστε γιὰ τὸ ἐπίτευγμά τους. Ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι Ναοὶ μας πού δέν ἔχουν θέσει ἀκόμα ὡς μιά ἀπὸ τίς προτεραιότητές τους τήν ἀπόκτησιν δικοῦ τους σχολικοῦ οἰκήματος.

Αὐτὸ εἶναι, ἀσφαλῶς, μεγάλη ἀποτυχία γιὰ τὴν ὁποία εὐθύνονται ἅμεσα οἱ κατὰ τόπους Ἀρχόντες τῆς Κοινότητος, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νά καλύψουν τήν ἑλλειψη αὐτὴ γιὰ τὸ καλὸ

καὶ τὸ μέλλον τῆς Κοινότητος, τὴν ὁποία ὑπηρετοῦν.

Ὅμως ἡ πιὸ ἐπείγουσα ἑλλειψη, γιὰ τὴν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι μας ν' ἀναλάβουμε ἱερὴ σταυροφορία νά τὴν διορθώσουμε, εἶναι ὁ σχετικὰ πολὺ μικρὸς ἀριθμὸς, παιδιῶν τῆς Ὁμογένειας σχολικῆς ἡλικίας πού φοιτᾷ σήμερα στὰ Σχολεῖα μας. Γι' αὐτό καὶ ἀπευθυνόμαστε σέ ὅλους σας, Ἱερεῖς, Γονεῖς, Δασκάλους, μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καὶ φίλους καὶ προστάτες τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν Γραμμάτων, ὅπως ὁ καθένας μόνος του, ἀλλὰ καὶ ὅλοι μαζί ὁργανωμένα καὶ μέ μεθοδικότητα, νά πείσουμε τοὺς γονεῖς νά στέλνουν τὰ παιδιά τους ἀνελλιπῶς στὰ Ἑλληνικά καὶ Κατηχητικά Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας.

Μόνον ἔτσι θά ἐπιτύχουμε τήν ἐπιβίωση καὶ τήν καλύτερη πρόδοό μας ὡς ὁργανωμένης Ὁμάδας – μειονότητας στήν φιλόξενη αὐτὴ χώρα τῆς Παροικίας μας. Καὶ μόνον ἔτσι θά μπορέσουμε νά παρᾶσχουμε στὴ Γενέτειρά μας τὴν ἠθικὴ καὶ ὕλική συμπαράσταση πού ζητᾷ ἀπὸ τὰ ἀπόδημα παιδιά μας.

Μέ τήν εὐκαιρία δέ αὐτῇ, θεωροῦμε χρῆος μας νά εὐχαριστήσουμε τίς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου γιὰ τήν παροχή, κάθε χρόνο, ἐνός ἀξιόλογου ἀριθμοῦ ἐκπαιδευτικῶν καὶ σχολικῶν βιβλίων γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν σχολείων μας. Ὑπενθυμίζουμε, καὶ πάλιν τὴν ἀνάγκη ἰδρυσης καὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν Ὁρθόδοξων Ὁμολογιακῶν Σχολείων, ὅπως ἐκεῖνο πού ἤδη λειτουργεῖ μέ ἐπιτυχία στήν περιοχὴ τοῦ Croydon Νοτίου Λονδίνου. Καὶ τοῦτο γιὰ τὴν Ὁμολογιακὰ Σχολεῖα εἶναι ἡμερησία μέ πληρὴς ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα καὶ ἐντάσσονται μέσα στοῦ ἐθνικοῦ σύστημα ἐκπαίδευσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, πράγμα πού καθιστᾷ τοὺς μαθητές τους ἰσότητους, ἐκπαιδευτικά, μέ ὅλους, ὅσοι φοιτοῦν στὰ ὑπόλοιπα σχολεῖα τῆς χώρας.

Συγκεκριαλιώνοντας τὰ πιὸ πάνω, καλοῦμε ὅλους καὶ ὅλες σας ὅπως ἀναλάβετε ἱερὴ σταυροφορία γιὰ νά μὴν ὑπάρχει παιδί τῆς Ὁμογένειας πού δέν θά φοιτᾷ στὰ Σχολεῖα μας. Ὅσες δέ Κοινότητες, ἢ Ἐκπαιδευτικοὶ Φορεῖς, δέν διαθέτετε ἀκόμα δικά σας σχολικὰ κτίρια, νά καταβάλετε κάθε προσπάθεια νά τὰ ἀποκτήσετε τὸ ταχύτερο δυνατὸ. Καὶ νά ἀναβαθμίσουμε τὸ ἐνδιαφέρον μας, γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ τὰ πολιτιστικὰ χαρακτηριστικὰ μας ὅπως εἶναι ἡ γλῶσσα, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά μας.

Εὐχόμενοι δέ σ' ἐσᾶς καὶ τοὺς Συνεργάτες σας ὑγεία καὶ ἐπιτυχημένη τὴ νέα Σχολικὴ Χρονιά, διατελοῦμε μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ θερμῶν εὐχῶν.

Λονδίνο, Σεπτέμβριος 2007.

Ἐδ. Νικηταράκης καὶ Μ. Β. Φηφής

**Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων
καὶ Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος**

‘Η 28η ‘Οκτωβρίου 1940

Πρός τούς Εύλαβεστάτους ‘Ιερείς καί Διακόνους,
τούς ‘Αξιολόγους Προέδρους καί τά Μέλη τῶν ‘Επιτροπῶν
τῶν ‘Εκκλησιῶν,
τῶν Βοηθητικῶν ‘Αδελφότητων Κυριῶν καί Δεσποινίδων,
τῶν Σχολικῶν ‘Εφορειῶν τῶν Κοινοτήτων μας,
τῶν ‘Οργανώσεων, τῶν Σωματείων καί Συλλόγων τῆς
‘Ομογένειας,
καί τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς καθ’ ἡμᾶς ‘Ιερᾶς
‘Αρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας.

«Σέ μερικούς ἀνθρώπους ἔρχεται μιά μέρα πού πρέπει τό
μεγάλο Ναί ἢ τό μεγάλο τό ‘Όχι νά πουνε...». Κ. Καβάφης.

‘Αγαπητοί μας,

‘Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος (1939-1944) ὑπῆρξε, ἀναμφίβολα, ἀποτελεσμα τρέλας. Δέν εἶχαν παρέλθει ἀκόμα οὔτε εἴκοσι χρόνια ἀπό τό τέλος τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, τοῦ ὁποῦ, οἱ πληγές αἰμορραγοῦσαν ὅταν ξέσπασε ὁ Δεύτερος γιά νά αἰματοκυλίσει τήν Ἀνθρωπότητα καί νά τήν ἀπειλήσει μέ πλήρη ἀφανισμό λόγω τῶν τρομακτικῶν πυρηνικῶν ὅπλων. Ταυτόχρονα, ὅμως, δοκιμάστηκε - ὅπως δοκιμάζεται καί τό μέταλλο στή φωτιά - ἡ ψυχική, ἡ ἠθική καί ἡ ἱστορική μνήμη καί παράδοση τῶν λαῶν.

‘Η ‘Ελλάδα, ἡ μεγάλη ἀδικημένη τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, ἡ ὁποία δέν εἶχε ἀκόμα συνελθεῖ ἀπό τήν μέγιστη τραγωδία τῆς ἱστορίας της, τήν Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922, κλήθηκε τότε, τίς πρωινές ὥρες τῆς 28ης ‘Οκτωβρίου 1940, νά δώσει τήν ἀπάντησή της στό τυραννικό δῆλημα: Ναί ἢ ‘Όχι! Ναί, στήν συνθηκολόγηση καί τήν ἄνευ ὄρων παράδοση τῆς γῆς καί τῆς ψυχῆς της στίς δυνάμεις τοῦ ‘Αξονα; ‘Όχι, μπροστά στήν ἀκατάσχετη, μέχρι τότε, λαίλαπα τῶν σιδηρόφρακτων στρατιῶν τοῦ Ναζισμοῦ καί τοῦ Φασισμού τῆς Γερμανίας καί τῆς γείτονος Ἰταλίας; Καί, ὅπως, ἔγραφε προφητικά ὁ μέγας Ἀλεξανδρινός ποιητής, «σέ μερικούς ἀνθρώπους ἔρχεται μιά μέρα πού πρέπει τό μεγάλο Ναί ἢ τό μεγάλο τό ‘Όχι νά πουνε. Φανερώνεται ἀμέσως ὅποιος τῶς εἰται μέσα του... καί λέγοντάς το πέρα πηγαίνει στήν τιμὴ καί τήν πεποιθήσή του».

‘Εκπρόσωπος, στή μονοσήμαστη ἐκείνη στιγμή - ὅπως συνέβη, ἄλλωστε, καί σέ ὅλες τίς παρόμοιες κρίσιμες στιγμές τοῦ ‘Ελληνισμοῦ στό παρελθόν, ὑπῆρξεν ὁ πολὺ παρεξηγημένος Πρωθυπουργός τῆς ‘Ελλάδος, Ἰωάννης Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος, ὅμως, σάν ἄλλος Λεωνίδας, δέν δίστασε καθόλου γιά νά δώσει τήν ἀπάντησή πού θ’ ἀνέβαζε καί πάλιν τήν ‘Ελλάδα στό ψηλότερο ἔδρανο τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου. Ἰταμός ὁ Ἰταλός ἀντιπρόσωπος τίς πρωινές ὥρες τῆς 28ης ‘Οκτωβρίου 1940: «Ζητᾶμε γῆν καί ὕδωρ ἀπό τήν φτωχή καί ἀνήμερη ‘Ελλαδίτσα σας γιά νά εισέλθουν ἀνενόχλητα τά στρατεύματά μας στήν χώρα σας. Ἀλλῶς, κάθε ἄρνησή σας θά σημάνει πόλεμο ἐναντίον σας.»

‘Ετσι, πάνω-κάτω, μίλησε ὁ Ἰταλός Πρόεδρος στόν Πρόεδρο τῆς ‘Ελληνικῆς Κυβερνήσεως Ἰωάννη Μεταξᾶ, τόν ὁποῖο οἱ πολιτικοί καί ἰδεολογικοὶ του ἀντίπαλοι κατηγοροῦσαν ὡς ὄντως φιλοφασίσταν καί ἐνδοτικό. ‘Όμως ἡ ἀπάντησή πού ἔδωσε τότε - ὅπως καί ἡ ἀπάντησή τοῦ Λεωνίδα στούς Πέρσες

τό 480 π.Χ., - βγῆκε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς του καί ἀπό τά μύχια τῆς ψυχῆς τῆς ‘Ελλάδας ὁλόκληρης, καί τίμησε ὄχι μόνο ἐκεῖνον, ἀλλά καί ὁλόκληρο τόν ‘Ελληνικό Λαό: «‘Όχι! ‘Όχι! ‘Η ‘Ελλάδα δέν παραδίδεται ἄνευ ὄρων σ’ ὁποιαδήποτε πανίσχυρη δύναμη! ‘Όχι!». ‘Ετσι, μέ τήν μονολεκτική αὐτή καί τόσο ξεκάθαρα ἀρνητική ἀπάντησή του, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, καί μαζί του ὁλόκληρο τό ‘Έθνος, ἀπέδειξαν γιά μιά ἀκόμα φορά ὅτι ὁ ‘Ελληνισμός, σέ τέτοιες στιγμές πού καλεῖται νά πει τό μεγάλο Ναί ἢ τό μεγάλο τό ‘Όχι, θ’ ἀπαντήσει μέ γνώμονα πάντοτε τήν ἀνθρωπιά καί τό φιλότιμο, τίς ἀτσάλινες καί ἀκατάλυτες ἀξίες πού ἔχουν σφυρηλατηθεῖ ἐπὶ τόσους αἰῶνες στήν τρισέλιξη ἱστορική του πορεία.

‘Εμεῖς σήμερα, κληρονόμοι καί συνεχιστές τῶν μεγάλων καί ἱερῶν ἀξιῶν τῶν προγόνων μας, ἀναμνησκόμεθα, μέ συγκίνηση καί ἐθνική ὑπερηφάνεια, καί τιμοῦμε καί δοξάζουμε τά ἔργα καί τήν αὐτοθυσία τους. ‘Όμως, ὄχι μέ λόγια κενά καί χωρὶς νόημα, ἀλλά μέ πράξεις, τίς ὁποῖες καί ἐκεῖνοι θά εἶχαν θέσει ὡς ἀπώτερο στόχο τους. Οἱ πανηγυρικές, λοιπόν, ἐκδηλώσεις, τίς ὁποῖες ὁ ‘Ελληνισμός ὁργανώνει ὅπου γῆς, προπάντων δέ οἱ Ἀπόδημοι, πρέπει νά θέτουν σάν πρωταρχικό τους σκοπὸ τήν πληροφόρηση τῶν νεώτερων γενεῶν τῆς ‘Ομογένειας γύρω ἀπὸ τίς ἀνεκτίμητες ἀξίες, τίς ὁποῖες οἱ προπάτορές μας εἶχαν δημιουργήσει μέ τίς πράξεις καί τίς θυσίες τους. Καί οἱ ἀξίες αὐτές πού μᾶς κληροδότησαν ἐκεῖνοι δέν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τήν ἀγάπη γιά τήν ἐλευθερία, τήν δημοκρατία, τήν φιλοπατρία, τήν ἠθική καί τήν πνευματική καταξίωσή μας ὡς ἀπογόνων τῶν τρισενδόξων αὐτῶν ἡρώων τοῦ παρελθόντος τοῦ Γένους τῶν ‘Ελλήνων.

Καλοῦμε, λοιπόν, καί πάλιν τήν ‘Ομογένεια ὁλόκληρη σέ πάνδημες ἱερές Δοξολογίες καί πανηγυρικές ἐκδηλώσεις πού θά τελεσθοῦν στούς Ἱερούς μας Ναούς, στά Σωματεῖα καί τίς ‘Οργανώσεις, ἀλλά κυρίως στά ‘Ελληνικά μας Σχολεῖα, στά ὁποῖα ὀφείλουμε ὄχι μόνο νά καλλιεργοῦμε καί νά προβάλλουμε τήν ‘Ελληνική μας Γλῶσσα, ἀλλά καί νά ἐνσταλάζουμε στίς ψυχές καί στό πνεῦμα τῆς μαθητιώσης νεολαίας μας τίς ὑπεραξίες τοῦ Γένους. Καί θά τό ἐπιτύχουμε αὐτό μέσα ἀπὸ τούς ἑορτασμούς τῶν ‘Εθνικῶν μας ‘Επετείων. Μιά δέ ἀπὸ τίς λαμπρότερες εἶναι, βέβαια, καί ἡ 28η ‘Οκτωβρίου 1940, ὅταν ἡ μικρή καί ἀδύναμη ‘Ελλάδα εἶχε κατορθώσει νά δημιουργήσει τό θρυλικό αὐτό ‘Έπος στή νεώτερη ἱστορία της χάρις στό θάρρος καί τήν αὐτοθυσία τοῦ ‘Ελληνικοῦ Λαοῦ.

Προσευχόμενοι δέ καί προσδοκῶντες ὅτι ἡ ‘Ελλάδα θά πρωτοστατεῖ πάντοτε σέ τέτοια ἡρωικά κατορθώματα καί πράξεις, προασπιζόμενη τά ἀπαράβιατα ἐθνικά της συμφέροντα, εὐχόμαστε ὅπως ὁ Ἅγιος Θεὸς τήν προστατεύει καί τήν καθοδηγεῖ γιά νά ζεῖ εἰρηνικά καί δημιουργικά.

Καί διατελοῦμε μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί θερμῶν εὐχῶν.

‘Οκτώβριος 2007

Εὐχόμενοι καὶ Μ. Β. Γρηγόριος

‘Ο ‘Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
καί Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ομιλία Υπατου Αρμοστή κ. Γιώργου Ιακώβου στη Γιορτή των Αγίων Κυπρίων διοργανωμένη από την Κυπριακή Εστία Λονδίνου στον Καθεδρικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Wood Green, Κυριακή 7 Οκτωβρίου 2007

Οι Άγιοι της Κύπρου στη ζωή του τόπου

Η Κυπριακή Αγιολογία συνιστά μια πολυσιχδή όσο και δυσχερή, ως προς την εξέτασή της, πτυχή της ιστορίας της Ελληνορθόδοξης Αυτοκέφαλης εκκλησίας της Κύπρου, αλλά και της ευρύτερης ιστορίας της πατρίδας μας. Πολυσιχδής είναι εκ φύσεως, όταν όχι τυχαία, η Κύπρος αποκατέστη από τον χρονογράφο του 15ου αιώνα Λεόντειο Μαχαίρα ως «Αγία Νήσος» ένεκα του μεγάλου αριθμού των Αγίων που είτε γεννήθηκαν στο νησί, είτε μαρτύρησαν ή αγίασαν εδώ σε μια πραγματική «Νήσο Αγίων».

Η σημασία του θέματος απασχόλησε αυτόν τούτον τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο ΙΙΙ, ο οποίος είναι συγγραφέας μιας μελέτης της Κυπριακής Αγιογραφίας στην οποία απαριθμούνται συνολικά 239 Άγιοι, αριθμός ο οποίος θεωρείται από τον ίδιο τον συγγραφέα της Έκδοσης αυτής, με τίτλο «Κύπρος η Αγία Νήσος», ως μάλλον μικρότερος του πραγματικού γιατί όπως γράφεται, «δεν διασωθήκαν απάντων τα ονόματα». Τα παραδείγματα είναι πολλά. Δύο Κύπριοι άγιοι οι οποίοι μαρτύρησαν μακριά από την Κύπρο αναφέρονται στο Συναξάριον της Κωνσταντινουπόλεως και μνημονεύονται στις 18 Ιουνίου σαν ανώνυμοι άγιοι. Ενώ ανάμεσα στους 99 πατέρες που αναφέρονται στον Συναξάρι του Νικοδήμου Αγιορείτου και μνημονεύονται στις 7 Οκτωβρίου (σήμερα), οι 39, όπως αναφέρει ο Συναξαριστής, ήσαν Κύπριοι. Άλλοι ανώνυμοι άγιοι είναι οι Άγιοι Φαίνοντες που αναφέρονται από τον Λεόντειο Μαχαίρα χωρίς να προσδιορίζεται ο αριθμός και τα ονόματά τους αλλά «τιμώντας καλά την Κυρνεϊαν».

Ο μεγάλος αριθμός των αγίων της Νήσου Κύπρου συνάδει με ένα εισέτι μεγαλύτερο αριθμό ναών ο οποίος αναφέρεται από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο ΙΙΙ, να φθάνει γύρω στις 5.000, πολλοί από τους οποίους κατατάσσονται στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους με πέραν των 50 βασιλικών να χρονολογούνται μεταξύ του 4ου και 6ου αιώνα. Τεκμαίρεται από τον ίδιο συγγραφέα ότι από τις ελληνικές χώρες «πρώτη η Κύπρος εξεχρίσθη πληρώως». Η Αμμόχωστος θεωρείται ότι ήταν η πρώτη πόλη σε χριστιανικούς ναούς, αριθμώντας 365, ο κάθε ναός αφιερωμένος στον Άγιο που εορταζόταν ανά ημέραν.

Από τον 4ον αιώνα η Κύπρος αριθμεί ήδη δεκάδες επισκόπους μετά το 45 μ.Χ. όταν δέχθηκε το μήνυμα του Χριστιανισμού από τον Απόστολο Παύλο και τον Κύπριο Απόστολο Βαρνάβα.

Οι μονές έχουν μια ιστορία το ίδιο μακράινη να ξεκινά τον 4ον αιώνα και να αριθμεί κατά καιρούς πλέον των 200, με κορύφωση του μοναχισμού μεταξύ του 11ου και 12ου αιώνα. Σκίτες βρίσκονται στην Κύπρο, σε απομονωμένα και απόκρημνα ορεινά σημεία όπου κατέφυγαν πολλοί Κύπριοι Άγιοι. Μερικές φέρουν διακόσμηση και επιγραφές του 8ου και 9ου αιώνα.

Η Αγιολογία, λοιπόν της Κύπρου, όπως και η λοιπή ιστορία της, έχουν κατά καιρούς ελκύσει την προσοχή δυστυχώς μόνο ενός μικρού αριθμού αγιολόγων του εσωτερικού όπως και κόποινα αξιόλογων ξένων (π.χ. ο Hippolyte Delehaye στις Βρυξέλλες, ο John Hackett κ.ά.). Οι προσπάθειες τους δυστυχώς δεν είναι σε βαθμό ή ρυθμό εντατικό που να επιτρέπει ιστορικές ερμηνείες και συμπεράσματα τεκμηριωμένα, και δη από μη ειδικούς.

Ίσως όμως να είναι θεμιτόν να επιχειρήσουμε μερικούς συλλογισμούς που να εκβάλλουν από την έστω ελλιπή και διάλου εντατικά εξετασθείσα μέχρι σήμερα κυπριακή Αγιολογία:

Πολλοί από τους Κυπρίους Αγίους έχουν αφήσει αξιόλογο εκκλησιαστικό συγγραφικό έργο, όπως λ.χ. ο Επιφάνιος, ο Ιωάννης ο Ελεήμων, ο Κυριάκος Πάφου, ο Φίλων Κερκασίας, ο Λεόντειος Νεαπόλεως, ο Θεόδωρος Πάφου, ο Νεόφυτος ο Έγκλειστος κ.α. γεγονός που αποδεικνύει το πνευματικό επίπεδο και καλλιέργεια του κλήρου και

των μοναχών της Κύπρου.

Στο συγγραφικό έργο μερικών απ' αυτούς όπως λ.χ. στα έργα του Λεοντίου Νεαπόλεως για τον «Βίον του Συμεών του κατά Χριστόν Σαλού» περιέχονται εμμέσως, πλην σαφώς σημαντικές πληροφορίες για την Κύπρο του 7ου αιώνα εφόσον το σκηνικό που περιγράφει για τον Άγιο αυτό ο Λεόντειος, εστιάζει στην Υστερη Αρχαιότητα στην Κύπρο ενώ μαζί με ένα άλλο έργο του «ο Βίος του Ιωάννη του Ελεήμονα» ξεχωρίζουν, κατά τον J. Hackett, ως μεταξύ των μεγαλύτερων λογοτεχνικών επιτευγμάτων του πρώιμου Βυζαντίου.

Παρόλο ότι ο Βίος του Συμεών εξελίσσεται στην Έμεση της Συρίας, ο Λεόντειος περιγράφει κατ' ουσίαν μια χαρακτηριστικά Κυπριακή πόλη κατά τη δύσκολη στρατιωτικά, πολιτικά, θεολογικά και οικονομικά περίοδο στην περιοχή αυτή, που, όμως, για την Κύπρο, όπως αναφέρουν ιστορικοί (J. Hackett), είναι συγκριτικά πολύ καλύτερη παρά στις γειτονικές χώρες. Η Κύπρος παραμένει αρκετά εύρωστη οικονομικά και συγκριτικά σε καλύτερη θέση από ό,τι το υπόλοιπο Βυζάντιο και κομβικό σημείο εμπορίου και επισκεπτών από τη Συρία και την Αίγυπτο. Από τον θησαυρό της Λάμπουσας φαίνεται μεγάλος πλούτος σε ασημένιους δίκους με σκηνές από τη ζωή του Δαυίδ, θησαυρός που ανήκε σε μία και μόνο οικογένεια αντιπροσωπεύοντας όμως την οικονομική ευρωστία μερικών, τουλάχιστον, Κυπρίων. Ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος στον πόλεμο με τους Πέρσες φαίνεται ότι δέχθηκε βοήθεια από τα αποθέματα χαλκού της Κύπρου και ανταπέδωσε τη χάρη με υδραγωγείο 35 μιλίων που μετέφερε νερό από την Κερύνεια στην Κωνσταντία (Αμμόχωστο) (620 π.Χ.).

Ήδη μετά τον θάνατο του Αρχιεπισκόπου Επιφανίου της Σαλαμίνας – Κωνσταντίας (402), η Εκκλησία της Κύπρου γίνεται αυτοκέφαλη με Προϊστάμενο τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίας (το 577). Κατά τον Ιωάννη της Εφέσου πρόσφυγες από τη Συρία, Μονοφυσίτες εγκαθίστανται στην Κύπρο από τον Αυτοκράτορα Μαυρίκιο (Maurice). Άλλο κύμα προσφύγων από τη Συρία φθάνει το 610 ενώ οι επιδρομές των Περσών φέρνουν πρόσφυγες από την Αλεξάνδρεια.

Ο Hackett γράφει ενδεικτικά «Λόγω της εγγύτητας της με την απέναντι ξηρά αλλά και την απόσταση της, η Κύπρος απορρόφησε πολλούς πρόσφυγες από στρατιωτικές συγκρούσεις της Εγγύς Ανατολής, ρόλο που συνεχίζει να διαδραματίζει» ("Because of its proximity to the mainland and its separation from it, Cyprus absorbed refugees of military conflicts throughout the Levant, a role which it played also in recent years"). Η κατάληψη της Αλεξάνδρειας από τους Πέρσες (641) οδηγεί στη χρηματοδότηση προς τον Λεόντειο Νεαπόλεως από τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίας Αρκάδιο, για τη συγγραφή του Βίου του Ιωάννη του Ελεήμονος. Ο «Βίος του Ιωάννη» σκοπό είχε να εκθειάσει την υπερφάνεια και τιμή της αριστοκρατικής οικογένειας της οποίας ο Ιωάννης ο Ελεήμων ήταν γόνος. Όμως το έργο αυτό φανερώνει κατά τον Hackett την εδραίωση των πολιτιστικών δεσμών μεταξύ Αιγύπτου, σ' αυτή την περίπτωση, και Κύπρου και την συμφορά των προσφύγων από την Αίγυπτο (Αλεξάνδρεια) κατά την εκδίωξή τους από τους Άραβες το 641.

Οι Αραβικές επιδρομές το 692 διώχνουν τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίας και μια ομάδα Κυπρίων που ως πρόσφυγες καταφεύγουν στην Κίζικο, επαρχία Ελληνιστών κοντά στη θάλασσα του Μαρμαρά, σε πόλη που ονομάστηκε «Νέα Ιουστινιανή». Ο Λεόντειος μάλλον εκοιμήθη στην προσφυγιά, ενώ πολλοί Κύπριοι πρόσφυγες αποδεκατίστηκαν στο ταξίδι και μετά από μερικά χρόνια οι υπόλοιποι γύρισαν στην πατρίδα. Έκτοτε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου φέρει τον τίτλο «Νέας Ιουστινιανής και Πάσης Κύπρου».

Η Αγιολογία του Λεοντίου καταδεικνύει το πνευματικό επίπεδο της

εποχής με την ρητορική και την φιλοσοφία του ως Έλληνα στην Κύπρο αλλά επίσης απευθυνόταν σε ένα πιο διεθνές ακροατήριο. Το έργο του «Βίος του Συμεών» λοιπόν, συνιστά μια εκκριστιανισμένη εκδοχή της Ελληνορωμαϊκής κουλτούρας στην Κύπρο κατά τον 7ο αιώνα, υπονοώντας ότι το ακροατήριο ή μέρος του ήταν σε θέση να καταλάβει το έργο αυτό. Είχε δηλαδή ένα αρκετά υψηλό πνευματικό επίπεδο.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ΙΙΙ στο μελέτημά του «Κύπρος η Αγία Νήσος» αναφέρει τον «αναχωρητισμό», δηλαδή την απομάκρυνση από την κοινότητα σε μέρη απρόσιτα με σκοπό την αφιέρωση στη θρησκεία, βρήκε στην Κύπρο πρόσφορο έδαφος και τούτο τεκμαίρεται από τον αριθμό των σκηνών, που αναφέραμε. Υποστηρίζεται, εντούτοις, ότι ο ασκητικός ασκητισμός, δηλαδή ασκητισμός μέσα στις πόλεις, ήταν πολύ διαδεδομένος περί τον 7ον αιώνα με παραδείγματα όπως τον Βίο του Συμεών και τον Βίο του Ιωάννη του Ελεήμονα, που διασώθηκαν ενώ άλλα έργα του συγγραφέα δεν έχουν εντοπισθεί.

Τόπος Αγίων και Τόπος Προσκυνημάτων λοιπόν η Κύπρος αφού εδώ υπάρχουν ακόμη και σήμερα τα λείψανα πολλών Αγίων, του Αγίου Λαζάρου, του Αγίου Επιφανίου, του Αγίου Θεράποντος και άλλων. Λείψανα όμως πολλών Κυπρίων Αγίων όπως εκείνο του Αγίου Σπυριδωνος που μεταφέρθηκε στην Κέρκυρα, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα, είχαν μεταφερθεί στην Κωνσταντινούπολη για να σωθούν από τις Αραβικές επιδρομές.

Ένα σημαντικό σημείο που θα πρέπει να τονισθεί είναι ότι οι Κύπριοι Άγιοι συμμετείχαν στην καθημερινή ζωή των Κυπρίων όπως οι 13 Μοναχοί της Καντάρας που μαρτύρησαν στις 19 Μαΐου 1231. Κατά τη Φραγκοκρατία οι μοναχοί αυτοί βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν για τρία χρόνια στα μπουντρούμια των Φράγκων που σκότωσαν πρώτα τον Θεόγνωστο στη Λευκωσία και μετά τους άλλους δώδεκα με τρόπο απίστευτα απάνθρωπο. Οι κατακτητές κατέκαιαν στο τέλος τα φρικτά βασανισμένα άγια σαρκία τους, σκορπώντας τη στάκτη τους στους πέντε ανέμους. Το μαρτύριο των 13 Πατέρων της Παναγίας της Κανταρίωσης ενδυνάμωσε όμως την πίστη των Κυπρίων και την προσηλύτω στη Ορθοδοξία η οποία διατηρήθηκε αλώβητη δια μέσου των αιώνων.

Πολλοί Κύπριοι Άγιοι είναι αδιαχώρητα εμπλεγμένοι στην καθημερινή ζωή της Κύπρου και των Αγώνων της. Ο Απόστολος Βαρνάβας, ο Άγιος που με τον Απόστολο Παύλο εξεχριστιάνισαν την Κύπρο, ξαναμαρτύρησε εκεί στην Μονή του με τον συνονομάτο του Βαρνάβα, τον ένα αδελφό που μαζί με τους άλλους δύο αδελφούς του αρνήθηκε να εγκαταλείψει τη μονή και έμειναν εγκλωβισμένοι από τους Τούρκους εκεί μετά το 1974.

Πολλοί Άγιοι στην Κύπρο ήρθαν από την Αλαμανία, τη σημερινή Γερμανία και ασκήτησαν στην Κύπρο, επανομαζόμενοι συλλογικά ως Αλαμάνοι. Παράδειγμα είναι και ο Άγιος Κενθέας, που γιορτάζουμε στις 6 Οκτωβρίου, στην επαρχία Αμμοχώστου που από την Γερμανία πήγε πρώτα και μόνισε στην έρημο του Ιορδάνη και μετά ήρθε και ασκήτησε στην Πάφο. Δεν αναφέρεται από τους Συναξαριστές, αλλά πολλές κυπριακές οικογένειες κατέφυγαν σ' αυτόν, τον «Άγιο Τζιγκιά» για να θεραπεύσει κάποιο παιδί της. Θαυματουργός όπως ήταν, ο λαός έκαμε το όνομά του ένα με τον πόνο του: Κεντέας – Τζιγκιάς. Αλαμάνος είναι και ο Άγιος Κωνσταντίνος και ο Θεράπων Αλαμάνος που σφαγιάστηκε στην Κύπρο. Αλαμάνος ήταν και ο Άγιος Αναστάσιος, ο Άγιος του χωριού μου της Περιστερωνοπηγής που τον γιορτάζουμε στις 17 Σεπτεμβρίου.

Αξιόλογη προσωπικότητα ήταν ο Άγιος Σπυρίδων που γεννήθηκε στην Ασκία/Άσια το 270, είναι ένας άγιος που είχε το μερτικό του στις χαρές και τις λύπες ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Φτωχός βοσκός, παντρεύτηκε και χήρεψε, αφιερώνοντας τη ζωή του κατόπιν στους συντοπίτες του και τους κατοίκους των γύρω χωριών.

Ο κόσμος τον 'ψήφισε' να χειροτονηθεί και ο κόσμος τον ανέδειξε σαν Επίσκοπο Τριμυθούνας. Άφησε πίσω του μια παράδοση από θαύματα που βοηθούσαν κόσμο να γλυτώσει από τους τοκογλύφους ή από την κρεμάλα. Άφησε ακόμη την κόρη του Ειρήνη, επίσης Αγία της Κύπρου.

Ο Άγιος Σπυρίδων ταΐζει πεινασμένους οδοιπόρους με κρέας τη Σαρακοστή, τρώγοντας και ο ίδιος για να τους κάμει να μην έχουν τΰμεις για την πείνα τους λέγοντας «Πάντα καθαρά τοις καθαροίς, ο θείος

απεφάντο Λόγος». «Όλα καθαρά για τους καθαρούς, αποφάνθηκε ο θείος Λόγος». Ως Επίσκοπος Τριμυθούνας ο Σπυρίδων έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325 και η υπογραφή του φαίνεται επίσης στα Πρακτικά της Συνόδου στη Σαρδική (τη σημερινή Σόφια) το 343. Η λαϊκή παράδοση τον θέλει να έχει αποστομάσει κατά την Α΄ Σύνοδο της Νίκαιας τον Άρειο και τους επαδούς τους που υποστήριζαν ότι ο Χριστός είναι δημιουργημα του Θεού, με ένα «απλό» θαύμα που έκαμε: Πήρε ένα κεραμίδι και σφίγγοντάς το έκαμε να ξεχωρίσουν τα τρία συστατικά του στοιχεία: Βγήκε απ' αυτό η φωτιά, έτρεξε κάτω το νερό και έμεινε το χώμα στο χέρι του. Το θαύμα αυτό ήταν για να αποδείξει το τρισυπόστατο και ομοούσιον της Αγίας Τριάδας.

Ο Βίος του Αγίου Σπυρίδωνα γέμει από θαύματα που συγκινούν για τις βαθειά ανθρώπινες αρετές, την αγάπη, την ανιοδιότητεια, την ταπεινότητα, την βοήθεια προς τους άλλους και το παράδειγμα που γίνεται ο ίδιος ο Άγιος για τους γύρω του.

Οι Άγιοι της Κύπρου, λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι είναι η καλύτερη μας φύση προς την οποία, κατά τον Αριστοτέλη, κατασείνουμε, έστω και χωρίς να τελειωθούμε, όπως οι Άγιοι Πατέρες αξιώθηκαν.

Θα ήταν παράλειψή μου αν δεν αναφερόμουν στον Άγιο Πανάρετο που η μνήμη του γιορτάζεται την 1η Μαΐου. Ο Επίσκοπος Πάφου Πανάρετος που γεννήθηκε και αυτός στην κοινή μας γενέτειρα την Περιστερωνοπηγή περί το 1710, μέσα στην τουρκοκρατία και ο ίδιος έχοντας μορφωθεί στη Λευκωσία γύρισε στο χωριό του και στο μισορρημαγμένο μοναστήρι του Αγίου Αναστασίου. Αργότερα, υπηρετώντας στο μοναστήρι της Θεοτόκου στην Παλουριώτισσα το 1764 συνέτρεξε με κίνδυνο ζωής τον κόσμο μετά από επίθεση του τούρκου επαναστάτη Χαλίλ Αγά που ήθελε να καταλάβει τη Λευκωσία, σκοτώνοντας τον κόσμο. Η συμπαράστασή του Πανάρετου εκτιμήθηκε και έτσι ψηφίστηκε Επίσκοπος Πάφου.

Επί της Αρχιερατείας του έκτισε πολλούς ναούς και βοήθησε τον Αρχιεπίσκοπο να συγγράψει τη Χρονολογική Ιστορία της Νήσου Κύπρου. Πήγε σε βαθειά γηρατειά στην Κωνσταντινούπολη μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο Χρύσανθο, τον Κίτιο Μελέτιο και τον Κυρήναιο Σοφρώνιο, ως αντιπροσωπεία των Κυπρίων για να ζητήσουν την παύση του διοικητή Χατζή Μπακή που διοικούσε τυραννικά τους Κύπριους. Παρόλον ότι Επίσκοπος, γράφεται γι αυτόν ότι έζησε όλα τα χρόνια του σαν να ήταν ασκητής στην έρημο, μέσα στην κοινότητα. Ήταν μορφωμένος, πράος και ταπεινός που ζούσε με άσκηση και εγκράτεια. Προέβλεψε το θάνατό του και έσκαψε ο ίδιος τον τάφο του. Κοιμήθηκε στις 6 Ιουνίου 1790 ως ο πιο πρόσφατος Άγιος της Κύπρου.

Ατελεύτητη και εν πολλοίς ανεξερεύνητη παραμένει η Κυπριακή Αγιολογία η οποία περιλαμβάνει επίσης μια πλειάδα Γυναικών Αγίων, που αγνοούνται από τους συναξαριστές, όπως την Αγία Φωτεινή, δηλαδή την Αγία Φωτού, από τον Άγιο Ανδρόνικο Αμμοχώστου γιορτάζεται (2 Αυγούστου) σε πολλούς ναούς. Η Αγία Ειρήνη, κόρη του Αγίου Σπυρίδωνος. Η Αγία Βερενίκη: Αναφέρεται στον Βίο του Αγίου Επιφανείου. Ανάδοχος της αδελφής του Αγίου Επιφανείου Καλλιτροπού. Η Αγία Αργά (ή Αρκά) Μπλικούρι, νασά και τοπωνύμιο.

Ο Άγιος Φίλων, επίσκοπος Καρπασίας, μάς ήρθε από τη Ρώμη έχει τον ναό του στο Ριζοκάρπασο και θεωρείται ο κατ' εξοχήν φίλος του λαού και των Καρπασιτών ιδιαίτερα ο Άγιος Θέρσιος, Θέρσιος επίσης στην Καρπασία.

Σήμερα τιμούμε και μνημονεύουμε τα ονόματα των Αγίων της Κύπρου, χωρίς να τους κατατάσσουμε σε τάξεις, γιατί η συμβολή τους συνάδει προς τη διατήρηση του «ομόθροκου» και του «ομότροπου» πατρισμού μας ως Κυπρίων ελληνορθοδόξων.

Μια συμβολή που αξίζει να ερευνηθεί τάχιστα σε βάθος, όχι μόνο προς εμπλουτισμό της Κυπριακής Εκκλησιαστικής Γραμματείας, καθήκον να αυτό επιβεβλημένο, αλλά κυρίως γιατί οι Άγιοι και οι Αγίες της Κύπρου μαρτύρησαν για τις ιδέες τους που φωτίζουν σε αξί τον δικό μας δρόμο, σήμερα και αύριο:

Ένα δρόμο που συχνά περνά μέσα από στενωπούς και ζοφερά φαράγγια που πορευόμαστε, ιδιαίτερα εμείς οι Κύπριοι, με την ελπίδα που μας δίνουν οι πατέρες και οι πάπποι μας και οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Μετά πολλής χαράς φέρουμε σέ γνώση τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅτι αὐτές τίς μέρες φθάνουν στό Λονδίνο τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμπάκου, ὁ ὁποῖος εἶναι προστάτης Ἅγιος τῶν καρκίνοπαθῶν πού βασανίζουν τόν ἄνθρωπο. Τά ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Παρθενίου εἶναι κυρίως ἀποθησαυρισμένα εἰς τήν Ἱεράν Βασιλικήν καί Σταυροπηγιακὴν Μονή τῆς Παναγίας Κύκκου στήν Κύπρον. Ἡ Ἱερά αὐτή καί Γερασιὰ Μονή ἐπέτρεψε νά ἔλθουν αὐτά τὰ Ἅγια Λείψανα στήν Μεγάλῃ Βρετανία, θά εὐρίσκωνται δέ ἐδῶ ἀπὸ τήν Κυριακή, 7 Ὀκτωβρίου 2007, μέχρι καί τήν Κυριακή, 14 τοῦ ἰδίου μηνός. Κατά τή διάρκεια τῆς παραμονῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων στή Μεγάλῃ Βρετανία αὐτά θά μεταφερθοῦν σέ διαφόρους Ναοὺς γιά προσκύνηση καί μυσταγωγία σύμφωνα μέ τό ἀκόλουθο Πρόγραμμα.

Πρόγραμμα Ἐκδηλώσεων

7-10-2007. Κυριακή: Καθεδρικός Ναός Κοιμήσεως τῆς Παναγίας, Wood Green Βορείου Λονδίνου.

8-10-2007. Δευτέρα: Ναός Ἁγίου Δημητρίου, Edmonton Λονδίνου.

9-10-2007. Τρίτη: Ναός Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ, Harringey Λονδίνου.

10-10-2007. Τετάρτη: Ναός Ἁγίου Νικολάου Δυτικοῦ Λονδίνου.

11-10-2007. Πέμπτη: Καθεδρικός Ναός Ἀγίας Σοφίας Λονδίνου.

12-10-2007. Παρασκευή: Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου, Kentish Town, Λονδίνου.

13-10-2007. Σάββατον: Καθεδρικός Ναός Γενεσίου Θεοτόκου, Camberwell, Νοτίου Λονδίνου

14-10-2007. Κυριακή: Ναός Ἀγίας Τριάδος καί Ἀποστόλου Λουκᾶ, Birmingham καί

Καθεδρικός Ναός Κοιμήσεως Παναγίας καί Ἀποστόλου Ἀνδρέα, Birmingham.

Ὁ Ἅγιος Παρθένιος ἔζησε στούς χρόνους τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί διακρίθηκε σάν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἔλαβε δέ τό χάρισμα νά θαυματουργεῖ καί νά θεραπεύει ἀρρώστειες ἀνιάτες καί φοβερές. Γιαντό φέραμε στήν Ἀγγλία τὰ Ἱερὰ Λείψανα τούτου τοῦ δούλου τοῦ Χριστοῦ γιά πνευματική ἀναψυχή καί παρηγορία, ἀλλά καί γιά τή θεραπεία τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος ὅλων μας. Καί εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Μεγάλος Πιατρός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μέ τίς πρεσβείες τῆς Παναγίας Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, θά θεραπεύσει τοὺς ἀσθενεῖς καί θά ἐνισχύσει τόν εὐσεβῆ λαόν μας ὥστε νά μείνει πιστός στήν Ὁρθόδοξη χριστιανική μας πίστη καί τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Τά ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Παρθενίου θά συνοδεύσουν οἱ Ἀρχιμανδριτεῖς Διονύσιος καί Χρυσόστομος οἱ Κυνκῶτες.

Ἀναμένουμε συνεπῶς ὅτι ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς καί ὀρθόδοξοι Χριστιανοί θά τρέξουν στοὺς Ναοὺς νά προσκυνήσουν τὰ λείψανα καί νά ζητήσουν τήν χάριν καί τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου εἰς ἅψιν ἁμαρτιῶν καί μυσταγωγίαν καί εὐφροσύνην αὐτῶν κατὰ Θεόν. Καί διατελῶ μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί εὐχῶν.

Λονδίνο, 24 Σεπτεμβρίου 2007.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μ.β. Φηβέρτος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων
καί Μεγάλῃς Βρετανίας Γρηγόριος

Τα Νέα Ελληνικά στην Παροικία της Μ. Βρετανίας

του Χάρη Μεττή

Σήμερα, δηλαδή μετά το 2000 και εντεύθεν, το προχωρημένο αυτό στάδιο των εξετάσεων έχει χωριστεί, όπως αναφέραμε, σε δύο τρίωρες εξεταστικές περιόδους, στις οποίες ο υποψήφιος σπουδαστής μπορεί να εξεταστεί είτε μεμονωμένα είτε και στα δύο την ίδια χρονιά. Και το μεν πρώτο επίπεδο αφορά μόνο εξέταση στη γλώσσα, ενώ το δεύτερο περιέχει και εξέταση στη γλώσσα (πρώτο μέρος), αλλά και επιλογή (δεύτερο μέρος) δύο ενοτήτων, από οκτώ συνολικά ενότητες, στην κάθε μία από τις οποίες τίθενται δυο ερωτήσεις και ο εξεταζόμενος απαντά ανά μία και από τις δυο αυτές επιλεγόμενες ενότητες. Οι οκτώ αυτές ενότητες έχουν οριστεί ως εξής:

1) Ιστορία Νεοτέρων Χρόνων. 2) Η Ιστορία της Κύπρου 1878-σήμερα. 3) Μελέτη μιας γεωγραφικής περιοχής. 4) Κοινωνία και άτομο στην Ελλάδα 1900-1960, μέσα από τη λογοτεχνία. 5) Κ.Καβάφης, Ποιήματα. 6) Κ.Πολίτης, Στου Χατζηφράγκου. 7) Γ.Ιωάννου, Η Σαρκοφάγος. 8) Α.Σαμαράκη, Η Κόντρα.

Η πρώτη, λοιπόν, εντύπωση από την ανάγνωση των πιο πάνω ενοτήτων είναι ότι οι νέες εξετάσεις, σε σύγκριση με τις παλαιές, είναι αναβαθμισμένες ως προς το εύρος της επιλογής και το ποιοτικό περιεχόμενο που έχει να κάνει και να προσφέρει στους μαθητές του ο δάσκαλος. Ας υποθέσουμε δε προς στιγμή ότι όντως έτσι έχουν τα πράγματα. Το μεγάλο, όμως, και αδυσώπητο ερώτημα που έρχεται αμέσως στο νου μας είναι κατά πόσο το παιδί που διδάσκεται την Ελληνική σαν δεύτερη και ξένη γλώσσα, θα μπορέσει στις εξετάσεις να κατανοήσει, για παράδειγμα, την εξής ερώτηση: «Ποια είναι η αφηγηματική τεχνική του συγγραφέα και πώς αυτή επηρεάζει την εμπλοκή του αναγνώστη με το κείμενο;» Ή μια άλλη ερώτηση: «Συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου (1959) και η Συνθήκη Εγγύησης: Να περιγράψεις και να σχολιάσεις τις κυριότερες πρόνοιες των Συμφωνιών και της Συνθήκης». [Σημείωση: Οι ερωτήσεις αυτές τέθηκαν στις εξετάσεις του 2003 για το Προχωρημένο και τελικό Επίπεδο των εξετάσεων].

Να σημειώσω, όμως, εδώ εκ προοιμίου και τη συνθήκη

κατηγορία που εκτοξεύεται κατά κόρο εναντίον όχι μόνο των εξ Ελλάδος διδακτικών εγχειριδίων αλλά και των εκπαιδευτικών που η Ελλάδα αποστέλλει για να διδάξουν στα Σχολεία της Ομογένειας, ότι δηλαδή τα παιδιά δεν καταλαβαίνουν τι γράφεται και τι λέγεται και άρα ότι τόσο τα εγχειρίδια όσο και οι εκπαιδευτικοί κάνουν ζημιά στα Σχολεία μας. Έτσι και αυτοί πειθαναγκάζονται στο τέλος να προβαίνουν σε προχειρολογίες και φωτοτυπίες από ποικίλα έντυπα που κυκλοφορούν στα Σχολεία για να μην φανούν και αυτοί ότι υστερούν στην τελευταία τεχνολογία της εκπαίδευσης. Και ποιος πληρώνει στο τέλος τη νύφη; Μα, τα παιδιά, βέβαια, που αδυνατούν να κατανοήσουν, πολύ δε περισσότερο να απαντήσουν ικανοποιητικά στις ερωτήσεις που τίθενται στις εξετάσεις. Και τούτο γιατί, αν το παιδί δεν εξοικειωθεί σταδιακά με την πραγματική και όχι την επίπλαστη, τουριστική, γλώσσα, τότε πώς θα μπορέσει να διαβάσει, να κατανοήσει και να ερμηνεύσει ένα γνήσιο κείμενο της Νεοελληνικής Γραμματείας, είτε αυτό είναι καθαρά λογοτεχνικό, είτε είναι ιστορικό, γεωγραφικό και κοινωνικό, στα οποία απαιτείται, συν τοις άλλοις, και κριτική ωριμότητα από τον εξεταζόμενο;

Ας δούμε, λοιπόν, και το γλωσσικό κείμενο που τέθηκε στην ίδια εξέταση, όπως και τις ερωτήσεις που αφορούσαν το κείμενο αυτό και μάλιστα με τη ρητή εντολή του εξεταστή «να διαβάσεις το κείμενο που ακολουθεί και να απαντήσεις στις ερωτήσεις με δικά σου λόγια στα Νέα Ελληνικά. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις λέξεις του κειμένου, αλλά όχι να αντιγράψεις ολόκληρες φράσεις». Και ακολουθεί το υπό εξέταση κείμενο, και μάλιστα μέσα σε πλαίσιο, τα σχόλια για το οποίο από εμένα πιστεύω πως περιττεύουν επειδή είναι αυταπόδεικτα:

«ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ: ΔΩΣΤΕ ΑΙΜΑ, ΣΩΣΤΕ ΖΩΕΣ»

Σε μια παλιά ελληνική ταινία ένας απελπισμένος Γιώργος Φούντας έτρεχε στους δρόμους της Αθήνας κρατώντας στο χέρι του δυο μπουκάλες αίμα. Παρά λίγο να κάνει έγκλημα για ν' αποκτήσει το πολύτιμο και

σπάνιο υγρό! Για να μην αναγκάζουμε τους συνανθρώπους μας να ζουν σε μια ώρα ανάγκης την αγωνία του Φούντα, δεν χρειάζεται παρά να γίνουμε εθελοντές αιμοδότες. Έτσι ίσως γίνει η Ελλάδα αυτάρκης σε αίμα και σταματήσει ν' αγοράζει από την Ελβετία...

Κάθε υγιής άντρας και γυναίκα 18-62 ετών, που δεν κάνει χρήση φαρμάκων και δεν πάσχει από αλλεργίες μπορεί να προσφέρει αίμα. Αν δεν ανήκετε σ' αυτή την κατηγορία, δεν μπορείτε να γίνετε αιμοδότες.

Ιατρικές μελέτες υποδεικνύουν να μη δίδετε αίμα την ώρα της πέψης. 3-4 ώρες πριν την αιμοδοσία μπορείτε να έχετε φάει μόνο ένα ελαφρύ γεύμα. Οι γιατροί συμβουλεύουν τη λήψη αρκετών υγρών καθώς και την αποφυγή οινοπνεύματος την ημέρα της αιμοδοσίας. Καλό θα είναι, αφού δώσετε αίμα, να αποφεύγετε για μερικές ώρες το κάπνισμα, την οδήγηση και τη βαριά σωματική εργασία».

Αυτό ήταν το κείμενο, και ακολουθούν πέντε ερωτήσεις, με βαθμολόγηση 20% στο όλο χαρτί (Paper): (α) Γιατί ο Γιώργος Φούντας στην ταινία αγωνιά και γιατί ο συγγραφέας του άρθρου χρησιμοποιεί αυτό το παράδειγμα; (β) Σύμφωνα με το κείμενο, ποια είναι η κατάσταση στην Ελλάδα σχετικά με την αιμοδοσία; Δώσε δυο λεπτομέρειες. (γ) Να γράψεις τρία παραδείγματα ανθρώπων που απαγορεύεται να γίνουν αιμοδότες. (δ) Τι πρέπει να προσέξεις σχετικά με τη διατροφή σου την ημέρα της αιμοδοσίας; Γράψε 2 λεπτομέρειες. (ε) Τι δεν μπορείς να κάνεις αμέσως μετά την αιμοδοσία;

Ακολουθεί ένα αγγλικό κείμενο για μετάφραση στα Νέα Ελληνικά, που βαθμολογείται επίσης με 20% της ολικής βαθμολογίας, οπότε τα υπόλοιπα 60% δίδονται για δυο απαντήσεις υπό τύπο εκθέσεων στο δεύτερο μέρος του χαρτιού. Το παραθέτουμε και αυτό προκειμένου να ολοκληρωθεί η εικόνα του είδους των εξετάσεων, στις οποίες υποβάλλονται σήμερα τα παιδιά της Ομογένειας για ν' αποκτήσουν το πολύτιμο G.C.E. Advanced Level (Γενικό Πιστοποιητικό Εκπαίδευσης, Προχωρημένο Επίπεδο):

"Studies have long proved that a healthy person, who does not smoke, exercise regularly, takes particular care of his diet and avoids alcohol, tends to be happier, is less likely to fall ill and lives longer. Worried that your life style doesn't really allow you to practice all, or even some, of the above? Do not despair! Here's the latest from research done at the University of Kansas in the U.S.A Results from studies carried out by the medical department there have

indicated that giving blood at least three times a year not only gives you the opportunity to have a free medical check but also reduces by almost 50% the possibility of suffering from a heart condition or contracting a serious illness!"

Παραθέτουμε τώρα τα δυο αγγλικά κείμενα για μετάφραση, που τέθηκαν στις εξετάσεις του 1998:

(a) As he made his way down the dark staircase, he could already feel the insistent beat of the music in the air. Inside the packed room the noise was truly deafening. He stood for a moment in the doorway, trying to spot Jason in the crowd, but the sweating dancers all looked the same under the flickering lights. Pushing his way to the bar, he ordered a mineral water. The glass was pleasantly cold. But before he had time to take a sip, he felt a hand on his shoulder. "I thought you were never going to turn up," said a familiar voice. "Fancy a stroll outside? If I stay here much longer, I shall faint from the heat."

(20 marks)

(b) Even in Britain it is surprisingly easy to arouse public interest in the destruction of South American rain forests, or to persuade people to contribute to a fund for the victims of an Asian earthquake. It would be much harder to find a team of volunteers prepared to clear the rubbish from a village stream or repair a stone wall. Such jobs are neither exciting nor exotic. Yet, it is to tackle tasks of this sort that the new group Environment For All has been formed. Yesterday they held their first press conference in a London park. "Let us forget about endangered species and the effects of the hole in the ozone layer," said a spokesperson. "It is time to clear up the mess on our own back doorstep."

(20 marks)

Ας δούμε, όμως, και δυο συγκεκριμένα παραδείγματα εκθέσεων που γράφτηκαν από παιδιά σε δυο διαφορετικές χρονικά, εξετάσεις, πριν δηλαδή και μετά το 2000, για να μου πείτε αν υπάρχει ή δεν υπάρχει κατακόρυφη ποιοτική πτώση τόσο στη γλώσσα όσο και στο περιεχόμενο που αυτή εκφράζει μέσα από τα εν λόγω κείμενα, τα οποία παραθέτω χωρίς καμιά απολύτως δικιά μου επέμβαση. Και πρώτα το πιο σύγχρονο κείμενο (2003). Η εξεταζόμενη δεκαεξάχρονη μαθήτρια απαντά στην εξής ερώτηση: «Ένας φίλος αρχαιολόγος, αθλητικός τύπος, φυσιολάτρης και

χορτοφάγος, ζητά τη γνώμη σου για διακοπές στην Ελλάδα. Έχει τα παρακάτω διαφημιστικά:

Άθυτος

Σπιτάκια σε καταπράσινο παραδοσιακό χωριό. Χωριάτικη κουζίνα με αγνά υλικά. Δυνατότητα για περιπάτους και ορειβασία.

Φαληρένιο

Εκατοντάδες μπαρ και τουριστικά εστιατόρια ανοικτά όλη νύχτα. Πολυτελή, πολυώροφα ξενοδοχεία κατά μήκος της παραλίας. Θαλάσσια σπορ:

Γράψε ένα γράμμα 220 περίπου λέξεις.

Πρέπει ν' αναφέρεις:

***Ποια είναι η καλύτερη εποχή να επισκεφτεί την Ελλάδα και γιατί**

***Τα υπέρ και τα κατά του κάθε μέρους**

***Ποιο μέρος θα πρότεινες**

***Τι άλλο ενδιαφέρον θα μπορούσε να κάνει στην Ελλάδα».**

Παραθέτω, λοιπόν, αυτούσια την απάντηση, αλλά με την παρατήρηση ότι, πολύ πιθανό, αν η μαθήτριά αυτή εξετάστηκε σε κέντρο που ελέγχεται από δικούς της δασκάλους, θα βοηθήθηκε στην ερμηνεία ορισμένων λέξεων, αν κρίνω από την αναγραφή της αγγλικής μετάφρασης πάνω από τις λέξεις «αρχαιολόγος», «υπέρ», «κατά» και «στην Ελλάδα» (που στην απάντησή της την αναφέρει ως «Αθήνα» και μετά την διορθώνει). Υπάρχουν επίσης εμφανείς υποβολιμαίες διορθώσεις σε άλλες λέξεις του κειμένου της: «πάεις» διορθώνεται, και μάλιστα χωρίς λάθος, σε «επισκεφτείς», «να πρότεινα» διορθώνεται σε «θα πρότεινα», «στη Φαληρένιο» σε «στο Φαληρένιο», «αρέσει» σε «ενδιαφέρει», «πάρα πολλή» σε «πάρα πολύ», «οι Έλληνες» σε «οι Έλληνες», «ελκπλίζω» σε «ελπίζω», ενώ πιο κάτω, σε άλλο κείμενό της, επανέρχεται και πάλι στο «ελκπίζω».

Να και η πλήρης απάντησή της, που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να δοθεί σε τύπο επιστολής (στις παρενθέσεις βάζω την αρχική της γραφή):

«να (πάεις) επισκεφτείς σε όλα τα ωραία εστιατόρια και να φάεις τα ωραία φαγητά της (Αθήνας) Ελλάδας. Την νύχτα θα μπορέσεις να πάεις έξω στα μπαρ και να φορέσεις κάτι που δεν θα πυρόσεις.

Τα κατά είναι ότι ο καιρός θα είναι πολύ ζέστη εκείνη την εποχή και πρέπει να πίνεις πολύ νερό. Να κάνεις σπορ στην θάλασσα είναι ωραία, αλλά είναι πολλά ακρηβά.

Εγώ (να) θα πρότεινω την επίσκεψή στο Φαληρένιο επειδή για την ηλικία μας (αυτά) αυτές τες ασκήσεις

είναι πιο ωραίες από εκείνες του Άθουτου". Είμαι σύγγορη ότι τα μπάρ και τα τουριστικά εστιατόρια θα σου (αρέσει) ενδιαφέρει πάρα (πολλή) πολύ. Τα ξενοδοχεία θα είναι ωραία επειδή είναι κοντά στην θάλασσα.

Στην Ελλάδα τα άλλα ενδιαφέρον που μπορέσεις να (κάμεις) κάνεις, είναι να πάεις να βλέπεις τα αξιοθέατα της Φαληρένιος και να πάεις να βλέπεις πώς ζούνε οι (Έλληνες) Έλληνες.

(Ελκπλίζω) ελκπίζω ότι σου έδωσα πληροφορίες που θα σε βοηθήσουν να διαλέξεις (πιο) ποια που θέλεις να πάεις για τις διακοπές σου.

Γράψε μου πίσω σύντομα να ξέρω.

Με αγάπη, η φίλη σου (ακολουθεί το όνομα και τρεις σταυροί για φιλάκια).»

Κείμενο (β) των εξετάσεων λίγο πριν το 2000, με θέμα: «Ο ρόλος της διαφήμισης στη ζωή μας»:

«Τις προάλλες παρακολουθούσα ένα από τα αγαπημένα μου προγράμματα στην τηλεόραση. Έκανε πολλή ζέστη εκείνο το βράδυ. Όταν διέκοψαν το πρόγραμμα για να βάλουν διαφημίσεις, ήμουν έτοιμη να σηκωθώ για λίγο. Διαφήμιζαν την κόκα-κόλα. Ξαφνικά αισθάνθηκα ότι είχε στεγνώσει το σώμα μου. Χωρίς να διστάσω, έτρεξα στο ψυγείο για να πάρω μια κόκα-κόλα να δροσιτώ. «Οχι, δεν το πιστεύω», είπα στον εαυτό μου. «Ούτε μια κόκα-κόλα!!

Για μια στιγμή είπα να το ξεχάσω, να πω νερό ή κανένα άλλο αναψυκτικό. Αλλά, δεν μπορούσα να ψυχάσω. Ήθελα την ίδια δροσιστική κόκα-κόλα που είδα στην τηλεόραση. Πήγα στο περίπτερο και αγόρασα μια και την ήπια σαν ένα ικανοποιημένο μωρό που πίνει το γάλα του.

Χωρίς να το έχουμε καταλάβει, έχουμε γίνει πια θύματα της διαφήμισης. Αυτό αποδεικνύει ότι ο ρόλος της διαφήμισης στην ζωή μας είναι όντως μεγάλος.

Όπου και αν πάμε, βλέπουμε ταμπέλες, αφίσες, ζωγραφιές κλπ να διαφημίζουν χίλια-δυσ προϊόντα και να μας κάνουν να πιστεύουμε ότι, δίχως αυτά, δεν μπορούμε να επιβιώσουμε.

Οι διαφημίσεις επηρεάζουν τον καθένα. Πόσες φορές βλέπουμε τα παιδιά να κάθονται μπροστά από την τηλεόραση και μόλις δούνε κάτι που τους αρέσει λένε με επίμονο τρόπο, «Μαμά, μαμμά, το θέλω αυτό.» Οι γονείς, ξέροντας πολύ καλά ότι αν το πάρουν οι άλλοι γονείς για τα παιδιά τους, η κόρη τους / ο γιος τους θα βάλουν τα κλάματα, αναγκάζονται κι αυτοί να το πάρουν, γιατί όχι μόνο τα παιδιά, αλλά όλοι θέλουν να αντιγράψουν τον καθένα.

Η διαφήμιση θα παραμείνει για πάντα στην ζωή μας, για να μας υπενθυμίζει τα όσα χρειαζόμαστε και δεν χρειαζόμαστε. Έτσι ο σπουδαίος ρόλος που παίζει δεν πρόκειται να αλλάξει ποτέ. Επίσης, όπως προχωράμε, γίνεται και πιο σπουδαίος.»

Ο αναγνώστης, ασφαλώς, των δυο αυτώνδειγμάτων γραφής των παιδιών της Ομογένειας που παρακάθισαν στις εξετάσεις για την απόκτηση του Γενικού Πιστοποιητικού Εκπαίδευσης σε προχωρημένο επίπεδο, θα παρατηρήσει, και μάλιστα εντελώς δικαιολογημένα, ότι η δεύτερη έκθεση προέρχεται από παιδί απόλυτα εξοικειωμένο με την πανελλήνια Ελληνική όπως αυτή μιλιέται και γράφεται στις μέρες μας, ενώ η πρώτη έκθεση δεν παρουσιάζει αυτή την ποιότητα όχι μόνο ως προς τον γλωσσικό πλούτο, αλλά και ως προς τη λογική διατύπωση των νοημάτων που θα ήθελε ν' αποτυπώσει στο γραπτό κείμενό της η εξεταζόμενη μαθήτρια. Πάντως και τα δυο αυτά κορίτσια είχαν την ίδια ακριβώς ηλικία, με τη διαφορά ότι το κορίτσι του δευτέρου κειμένου μιλούσε συνέχεια Ελληνικά στο σπίτι και μάλιστα με μορφωμένους γονείς, ενώ το πρώτο δεν είχε αυτές τις απαραίτητες και σοβαρότατες διευκολύνσεις στην εκμάθηση της γλώσσας, την οποία διδασκόταν στο Ελληνικό Παροικιακό Σχολείο σαν ξένη γλώσσα, ενώ η άλλη μαθήτρια την μιλούσε, την έγραφε και την κατανοούσε σαν γνήσια μητρική της γλώσσα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συζητείται -και δικαιολογημένα μάλιστα- η διαφορά μεταξύ μητρικής και ξένης ή δεύτερης γλώσσας στα παιδιά των Ομογενών που ζουν και μεγαλώνουν στην αποδημία. Και ότι ο αγώνας διατήρησης των παιδιών αυτών εντός της παρεμβολής του Γένους είναι όχι μόνο δύσκολος αλλά τις περισσότερες φορές και εντελώς αδύνατος ουδείς εκέφρων είναι ποτέ δυνατό να αμφισβητήσει. Αυτό, άλλωστε, το έχουμε ήδη επισημάνει πιο πάνω αλλά και σε άλλα παρεμφερή δημοσιεύματά μας. Αυτή είναι η αδήριτη πραγματικότητα, οι δε αρνητικοί, για μας, παράγοντες στον άνισο αυτό αγώνα επιβίωσης του Γένους στην αλλοδαπή είναι τόσοι, ώστε όσοι από εμάς προσπαθούμε να τους αντιμετωπίσουμε και να τους αναχαιτίσουμε θεωρούμαστε από τους λεγόμενους «πραγματιστές» ότι απλά και μόνο αεροβατούμε. Οι δικές μας όμως θέσεις κι επιδιώξεις δεν είναι ν' αποξηράνουμε τους ωκεανούς των αντίξοων παραγόντων που απειλούν την εξαφάνιση του Ελληνισμού από τις εκτός των Ελληνικών χώρων νέες εστίες του, αλλά να δημιουργήσουμε νησίδες έστω εθνικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος ώστε η πικρή

και ανεπιθύμητη για όλους μας σταδιακή αυτή απόσβεση του να παραταθεί όσο το δυνατό περισσότερο.

Αλλά οι νησίδες αυτές ασφαλώς δεν δημιουργούνται ούτε και είναι δυνατό να επιβιώσουν στην ξενιτιά και κάτω από την αφομοιωτική επίδραση των ξένων πολυπολιτισμικών, πολυθρησκευτικών και κοινωνικοπολιτικών πραγματικοτήτων όταν εμείς μόνοι μας υψώνουμε απελπισμένα τα χέρια και καλλιεργούμε την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν ακόμα εμφανή και υγιή σημεία ζωντανού και σφύζοντος από φιλογένεια Ελληνισμού στη δεύτερη αυτή χώρα της παροικίας μας. Και οι νησίδες αυτές είναι, όπως όλοι γνωρίζουμε και παραδεχόμαστε ανενδοίαστα, τα κατά τόπους Ελληνικά Παροικιακά Σχολεία και Ιδρύματα, και οι Ελληνικοί Ορθόδοξοι Ναοί της Ομογένειας, η οποία τα ιδρύει, τα επιχορηγεί, τα κρατά στη ζωή, αλλά και οφείλει να τα προστατεύει ως κόρην οφθαλμού προκειμένου να καλλιεργείται, να προωθείται, να προβάλλεται, να ενισχύεται και να εμψυεύεται από μικρής ηλικίας στις καρδιές και τις συνειδήσεις των παιδιών μας η ιδέα του Γένους και του Οικουμενικού μας Ελληνισμού.

Και είναι αυτούς ακριβώς τους πανίσχυρους ομογενειακούς παράγοντες που οφείλουμε απαραίτητα να θέτουμε ως απαράβατο στόχο μας όταν προσπαθούμε να διδάξουμε -ως μητρική και όχι ως δεύτερη ή ξένη- την Ελληνική μας Γλώσσα, τον Ελληνικό Πολιτισμό και την Ορθόδοξή μας Πίστη και Λατρεία στα παιδιά της Ομογένειας. Τον δε στόχο αυτό τον επιτυγχάνουμε και τον εφαρμόζουμε με τέσσερις βασικούς τρόπους: Να μιλάμε συνεχώς στα παιδιά μας Ελληνικά στο σπίτι. Να επιδιώκουμε συχνές επικοινωνίες με δικούς μας ανθρώπους που κατέχουν και μιλάνε καλά την Ελληνική. Να παίρνουμε τα παιδιά μας, όσο πιο συχνά και παρατεταμένα μπορούμε, στη Γενέτειρα για να εξοικειώνονται τόσο λεκτικά όσο και πολιτιστικά με αυτό που ονομάζουμε Ελληνισμό και Ελληνικότητα. Και ο τέταρτος τρόπος είναι ο τακτικός εκκλησιασμός των παιδιών μας ώστε να συνηθίζουν και να βιώνουν από νωρίς τον δισυπόστατο χαρακτήρα του Νεοέλληνα, τον Ελληνισμό του και την Ορθόδοξη Χριστιανική του Παράδοση και Λατρεία. Έτσι θα μπορέσουν να ενταχθούν- φυσιολογικά, αξιολογικά, άνετα και χωρίς ψυχολογικές ή άλλες αντιδράσεις -τόσο το σημερινό άγουρο παιδί, όσο και ο συριανός έφηβος και ο μεθαυριανός ώριμος απόδημος, στον κορμό και στις τάξεις του Οικουμενικού Ελληνισμού και του Γένους στην ολότητα, τη γνησιότητα και το διαχρονικό και πανθομολογούμενο διεθνές μεγαλείο του.

ANNOUNCEMENT – INVITATION

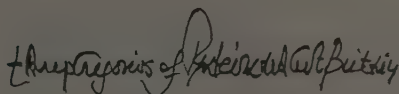
It is with great joy that I inform you, the Orthodox Christian Flock of this Sacred Archdiocese, that in October the holy relics of our Father among the Saints Parthenius, Bishop of Lampsakus, the patron saint of those who suffer from cancer and other grave illnesses, will be arriving in London. The relics are a treasure of the Sacred Basilica of the Stavropegic Monastery of the Mother of God of Kykkos in Cyprus. The monastery has kindly granted permission for these relics to remain in London between Sunday 7th and Sunday 14th October. During this time, the relics will be taken to the following churches so that the people may venerate them:

Programme of Events

<u>Sunday 7/10/07.</u>	Cathedral of the Dormition of the Mother of God, Wood Green
<u>Monday 8/10/07.</u>	Church of St Demetrius, Edmonton
<u>Tuesday 9/10/07.</u>	Church of St John the Baptist, Harringey
<u>Wednesday 10/10/07.</u>	Church of St Nicholas, Shepherds Bush
<u>Thursday 11/10/07.</u>	Cathedral of the Divine Wisdom, Bayswater
<u>Friday 12/10/07.</u>	Cathedral of St Andrew, Kentish Town
<u>Saturday 13/10/07.</u>	Cathedral of the Nativity of the Mother of God, Camberwell
<u>Sunday 14/10/07.</u>	Church of the Holy Trinity & St Luke, Erdington, Birmingham and the Cathedral of the Dormition & of St Andrew, Birmingham

St Parthenius was a contemporary of St Constantine the Great. He worked miracles and cured many of terrible illnesses. Therefore, we are bringing the holy relics of this servant of Christ to London for the spiritual comfort and healing, both physical and spiritual, of us all. I am sure that the Great Physician, our Lord Jesus Christ, at the prayers of the All-holy Mother of God and of St Parthenius, will heal the sick and strengthen our pious people to remain faithful to our Christian Orthodox Faith and the Gospel of Christ.

24th September 2007

Gregorios, Archbishop of
Thyateira & Great Britain

THE CELEBRATION OF THE MILLENNIUM BY THE CHURCH OF ETHIOPIA

At the invitation of His All-Holiness the Oecumenical Patriarch, His Eminence Archbishop Gregorios participated in the delegation headed by His All-Holiness that visited Ethiopia at the invitation of the Ethiopian patriarch and the president of the Ethiopian Millennium Festival Council from 25th to 27th September 2007 in the context of the Ethiopian Church's celebration of the Millennium. His Eminence joined the Patriarchal delegation in Addis Ababa, having travelled from London by way of Nairobi.

The delegation's first meeting with the Ethiopian patriarch, His Holiness Abune Paulos (a current president of the World Council of Churches), was when he entertained them to breakfast at his residence on the morning of 26th September, prior to the beginning of the Millennium Summit of

Religious Leaders (held at the United Nations' Conference Hall) that was to discuss matters related to World Peace and problems confronting Africa. The Conference began with a prayer offered by His Holiness, who then welcomed the delegates. The Opening Address was delivered by HE Ato Addisu Legesse, Deputy Prime Minister, Minister of Agricultural and Rural Development of the Federal

Democratic Republic of Ethiopia and President of the Ethiopian Millennium Festival Council. He was followed a number of politicians, who spoke on specific topics: HE Mr. Patrick Mazumhaka, deputy Chairperson of the African Union, who addressed the delegates on "Overcoming Violence, Conflicts, War and Displacement"; HE Dr. Tewodros Adhanom, Minister of Health, on "The Prospect of the Pandemic Disease HIV/AIDS and our Common

Responsibility"; HE Mr. Fidel Sarassoro, UN Resident Co-ordinator, UNDP on "Global Economic Justice and Poverty"; and HE Mr. Donald Yamamoto, Ambassador of the United States, on "Our Earth's Environment and Human Development".

After a break for lunch, the Conference continued with an address by HE Dr. Neway G/Ab, Economic Advisor to the Prime Minister of Ethiopia, on "Economic Development and Human Security". This was followed by addresses from religious leaders, with His Holiness Aram I, Catholicos of Cilicia (of the Armenian Church), giving "A Theological Response" to the matters that had been discussed, and His All-Holiness Patriarch Vartholomaios I addressing the gathering in a similar way. In continuation, a number of delegates took the floor to express their views. There then followed the reading of the Conference's 'Resolution' and closing remarks from HH Abune Paulos, who (at a Press Conference) noted that the

Conference "was meant to create a conducive environment for discussion and resolution, which would support the efforts of the peoples and governments of the world in tackling the socio-economic problems that the world faces today". The Conference, he said, "mainly dealt with urging the United Nations and the people of the world to give top priority to world peace, terrorism and international conflict, poverty and HIV/AIDS and mitigation of problems associated with the environment". At his Press Conference, the patriarch also expressed his 'deep concern' over the

situation in Eritrea and over the removal of that Church's patriarch, Abune Antonios, who was subsequently reported to be under house arrest (and whose present whereabouts appear to be unknown).

The next morning, the delegates had the opportunity to visit the Ethiopian Church's Millennium Exhibition, held at the Patriarchate. Then, in the afternoon (it being the feast of the Exaltation of the Holy Cross), they were present at the celebration of Meskel (the finding of the True Cross) that was held in Meskel Square. This was a colourful event with unique cultural and traditional rituals, which was accompanied by the Demera (the burning of bundles of wood) which is associated with St. Helen, who is believed to have done the same when, inspired by God's revelation, she found the True Cross in Jerusalem. In the evening, the delegates were the guests at a Reception and Dinner hosted by Patriarch Paulos of Ethiopia at the Hilton Hotel in Addis Ababa.

Throughout their stay, the members of the delegation were intensely aware of the personal interest taken by the Ethiopian Patriarch in their well-being and comfort, and of the many expressions of brotherly love and affection evidenced by the Christians of Ethiopia.

*[Information in part taken from
The Daily Monitor (Addis Ababa) for
28th September 2007]*

THE WEDDING OF H.E. ANTHONY BAILEY AND H.S.H. PRINCESS MARIE-THERESE VON HOHENBURG

At the end of October, His Eminence the Archbishop had the honour and privilege to be invited to the wedding ceremony of HE Anthony Bailey (who is a neighbour of his in Lancaster Gate and whom he has known for a number of years, in particular in connection with his interfaith work) and HSH the Princess Marie-Therese von Hohenburg (a descendant of the Imperial Austro-Hungarian Royal Family) that was held in the enchanting setting of the Austrian city of Salzburg.

His Eminence arrived in Austria on the evening of Thursday, 25th October, having travelled by way of Munich, where he had been met at the airport and from where Mrs. Renate Hartmann had the kindness to drive him to Salzburg (being accompanied by her charming mother-in-law Ann and her delightful daughter Vanessa). In Salzburg, he was accommodated at a hotel in the old town, where he had the opportunity of entertaining his driver and her relatives to tea before, somewhat late in the evening, they set off on their journey back to Germany.

The next morning, he visited the city's imposing 17th-century cathedral (which had suffered serious damage in 1944, during the course of the Second World War), the historic Benedictine arch-abbey of St. Peter (originally a Romanesque building, but today splendidly furnished in the Late Baroque style and which was where the wedding was to take place),

and the equally-historic Nonnberg abbey, where he was received by the abbess, M. Perpetua Hilgenberg OSB, who not only conducted him around the abbey and showed him the relics of the abbey's foundress, St. Erentrudis, but was also kind enough to make lunch available to him. She also showed him pictures taken at the time of the visit there some years ago of Patriarch Vartholomaeos. In the evening, he was a guest at a Welcome Dinner given at the Fortress Restaurant of the Hohensalzburg by H.S.H. Princess Christine von Hohenburg to mark her daughter's forthcoming marriage, having ascended there by the Festungsbahn funicular.

At midday the following day, he was present at the wedding of H.E. Anthony Bailey and H.S.H. Princess Marie-Therese von Hohenburg, celebrated with a Nuptial Mass at the Roman Catholic Arch-abbey of St. Peter in Salzburg, where he was received on arrival by the archabbot, HG Edmund Wagenhofer OSB. The Mass (which included music by Mozart, Bach, Handel and Purcell as well as well-

known English hymns) was celebrated by HE Archbishop Eugenio Sbarbaro, papal nuncio to Serbia, assisted by Bishops Thomas Burns (RC bishop to the Armed Forces) and George Stack (assistant to the cardinal archbishop of Westminster, whom he represented), and Archabbot Wagenhofer. Among others having a role in the ceremony were Father Michael Seed SA, Ecumenical Secretary to Cardinal Cormac Murphy-O'Connor, the Rt. Hon. Hazel Blears MP, and HE the Hon. Nirj Deva DL MEP. Formal witnesses to the marriage included the Attorney-General for England and Wales the Rt. Hon. Baroness Scotland of Asthal QC, HRH Prince Konstantin-Assen of Bulgaria and the Lord Nicholas Windsor. At the end of the Mass, a papal blessing was pronounced in Latin, following which His Eminence read a Letter of Congratulation from His All-Holiness the Oecumenical Patriarch (in Greek, this being followed by an English translation). In continuation, Lord Carey (formerly Anglican archbishop of Canterbury) pronounced a blessing, which was followed by a prayer chanted in Aramaic by Mor Athanasius Toma Dawod, Metropolitan of the Syrian Orthodox Church in the United Kingdom. With the ceremony over (and to the accompaniment of musical instruments), the bridal party processed to the Karl-Böhm-Saal of the Festspielhaus Salzburg, where a Reception was given by the bride's parents, TSH Prince Peter & Princess Christine von Hohenburg, and the guests had an

opportunity to congratulate the newly-weds in person. In the evening, His Eminence was one of those invited to the impressive celebratory Dinner given by the bride's parents at the imposing Alte Residenz zu Salzburg, and where messages of congratulations were conveyed from (among others) the Hellenic and Romanian Royal Families, the President of Syria and Miss Benazir Bhutto.

The celebrations came to a close on the morning of Sunday, 28th October, when a Farewell Brunch for the bridal couple was given by H.S.H. Princess Christine von Hohenburg at Restaurant M32 at the Museum der Moderne, from the balcony of which there was a magnificent view both over Salzburg (where the golden crosses atop the numerous churches glittered in the sunlight) and in the direction of the surrounding mountains (which were partially snow-covered). Following

the meal (and accompanied by Archbishop Sbarbaro), the archbishop returned to Munich, from where he flew back to London in the evening.

For all those who had been present at the marriage celebrations, the three days in Salzburg were truly unforgettable; and their prayers and thoughts were for the future happiness of the bride and groom and their expressions of gratitude were to the bride's parents and to all those who had worked unstintingly for so many months to organise and arrange even the slightest details.

Saint Winifride

Holy Recluse and Miracle Worker

By Father Pancratios Sanders

By the time of the departure of the Roman Legions in the fourth century Britain was slowly developing a Christian character. Its first flowering is generally thought to have occurred in the immediate sub-Apostolic age and there is some archaeological evidence to confirm the presence of Christianised natives at and shortly after this period. Whether one accepts or rejects the ancient story of the arrival of Joseph of Arimathea in Glastonbury or the martyrdom of the Apostle Simon Zelotes in North Yorkshire (cf Dorotheos of Gaza who recorded the details around the year 300), it is evident that there was a Christian presence among both the native population and Roman settlers. Persecutions generally passed Britain by, though it is unclear if this is through lack of recorded evidence (which seems peculiar) or a lack of martyrs, Alban the Protomartyr, and Julius and Aaron at Caerlyon notwithstanding. Constantine's ascension to the Imperial Throne and his approval of Christianity in 313 allowed citizens of the islands to adopt the faith without let or hindrance and assorted hoards and other archaeological finds suggest a growth in the numbers present despite the decline in Roman influence over the population. Relative peace prevailed between the departure of the Legions and the first Saxon arrivals by the middle of the fifth century and it is this period which first allows us to name individual Christians and see faint signs of an ecclesiastical structure. The incursions of the Saxons were to spread over the next hundred years before the native British presence was submerged or driven into the mountains of the west and conquest could be considered complete with the battle of Bindon in Dorset in the year 614. The Celtic church

began its fight back with the rise of the great missionaries Aidan and Cuthbert who brought the Gospel to the Saxons of Northumbria. In Wales, comparatively untouched by what was going on east of Offa's Dyke quiet saints beavered away in the towns and villages proclaiming the Gospel to all who passed by. Best known of them were Dewi Sant (Saint David) reposed 589 or 601 and Gwenfrewi or Winifride the virgin of Holywell. Much has been written about the latter over the centuries and it is sometimes difficult at this remove to disentangle fact from legend in her life. The Wales into which she was born consisted of three principal kingdoms: Glamorgan of Arthurian fame in the south, Powysland, to the east and Gwynedd, once the home of Maelgwyn, lying to the north-west. Ynys Mon (Anglesey) the bread basket of Wales, had already fallen to the Saxon invaders. Despite the difficult times and the barbarism of some of its leaders, Wales was very much a Christian land with a significant monastic backbone. For example, it is said that nearly a thousand monks resided at Saint Asaph following a gift of land to Saint Kentigern in the late sixth century. All accounts suggest that Saint Winifride was born at the beginning of the seventh century at the time of the kingship of Cadwal of Gwynedd who was commander in chief of the British forces ranged against the Saxons. This places her birth shortly before the repose of Saint Augustine who laboured so valiantly to convert the Saxons of south-east England. Cadwal and many of his princes were slain in the disastrous defeat at Chester in 613 and he was succeeded by Cadvan who established his court near Caernarfon. This is confirmed by the activity of Saint Beuno who after the 'martyrdom' of Saint Winifride, visited Cadvan's court to seek a grant of land for a monastery. Since

Cadvan was himself slain in the battle of Dilston (near Hexham, and close to Hadrian's Wall), after his successful rally of the British forces against the Northumbrian Saxons in 635, this comes together neatly to suggest that Saint Winifride was between fourteen and eighteen years of age at the time of her 'martyrdom'. Winifride is intimately connected with Saint Beuno whose life has already been recorded by the late Archimandrite Barnabas. Beuno was a peripatetic saint, like so many of his kinsmen, and his presence is recorded in many parts of northern Wales. After an early life in Powys, Beuno travelled northwards into the disputed lands of Deeside on the borders of Powysland and Gwynedd. Not only was this land subject to border disputes between the two kingdoms, it was also subject to forays from Saxon Chester down the sea way which was the principal west coast sea route to the rest of the Saxon lands. Beuno settled for a while on the estate of Gwenfynnan, one of Cadvan's senior officers and a kinsman of the saint. From here he applied for a grant of land to build a church and he chose the dry hollow of Sechnant just below what is now the town of Holywell. Here he built a chapel and a well was dug or restored below the chapel and this was long known as Saint Beuno's Well. We are indebted to one Saint Elerius, or Hilary, a contemporary of Saint Winifride for details of her vita. However, we only have a late and somewhat fragmentary Latin manuscript copy (*Vita B. Wenfredae, per Elerium Britm. Monachum*, Cottonian Library, British Museum) of this work and it is unclear how much embroidery may have been tacked on over the centuries. Robert of Shrewsbury set her details down in the time of King Stephen in honour of her translation to the Abbey church there but much has undoubtedly been lost that could have clarified her life for the present generation. The child now known to us as Winifride was by this time maturing into a young woman and apparently a devoted follower of Saint Beuno. It is recorded that she was born to Tevith and Wenio as an only child and is likely to have been given the name of Guenevrea; the Fair or Holy Brea. «Freda» or Winifride is a Saxon appellation and it seems that later Saxon influence gave her the name by which she is known to the world. As a growing child who

clung to every word of the saint, it was not unsurprising that she might wish to dedicate herself to God but, as yet, she was too young to be allowed to make that commitment. It is into this idyllic scene that the first major event of her life takes place. It is written that one Sunday she was preparing to follow her parents to church with some of the 'necessities' for the Liturgy when a stranger rode up to the house. It is said that this was Caradoc (Caragog), the son of Alauc, possibly the nephew of the king of Powys, and that he was out hunting. We must assume that he was either a pagan or that his Christianity sat very lightly upon him to be out hunting on a Sunday morning. Whatever the truth may have been, Elerius writes that he became enamoured of the young Winifride and sought to possess her. How strong his desire may have been, we know not, but Winifride, in seeking to preserve her virginity for her future monastic life, begged to change her dress into one more fitting for a prince of Powys. Using this ruse, it is said that she then escaped from her home by another way and fled down the hill towards Saint Beuno's chapel and sanctuary. The ruse did not last long and the thwarted prince pursued her on horseback. Elerius records that the prince ran her down on the hillside just above the chapel and, when she refused his advances, drew his sword and severed her head from her body. Hearing the commotion Saint Beuno, who was even then preparing to celebrate the Divine Liturgy, came out of the chapel to catch Caradoc in the act. Beuno, cursing the prince for his wicked deed, then collected Winifride's head from where it had come to rest. Here in this small dry valley (Beuno's own well was below the scene of this event, further down the valley) a spring had broken out and was gushing forth a torrent of sweet water, a flow which has never ceased since. Reverently collecting her head, Beuno returned to the chapel where her body lay blood-stained and lifeless. Praying to God for the restoration of the maiden to life, Elerius tells us that Beuno places his cloak over her head and body and breathed into her nostrils. After the Liturgy he tells us that Winifride was indeed restored to life and health, remaining with only a thin white line around her neck to remind her of the event. Quite what exactly did occur on this

Sunday in the early seventh century will not be known this side of the Judgement but it must have been a monumental and miraculous happening to have been kept dear in the hearts of the local folk and to have spread so widely in following centuries. Forensic scientists and mass murderers will tell you that it is exceedingly difficult to back through the vertebrae of the neck and so it is quite likely that Caradoc actually cut Winifride's throat and that she either died or came near to death. Beuno's action in breathing into her nostrils sounds remarkably like artificial resuscitation (mouth-to-mouth) and that perhaps his cloak was used to bind the wound up. This is not to demean the recorded miracle in any way for the restoration to life of anyone suffering such a horrendous wound is indeed a God-given miracle and this is surely confirmed by the appearance of the spring where previously there was no water. In the aftermath of her attack, Winifride confirmed her desire to become a nun and lived close to Saint Beuno and the miraculous well as a recluse. Beuno, his work completed in the education of his disciple, departed in 616 for Gwredog in Arfon to establish the monastery eventually completed at Clynog Fawr. Bereft of her teacher, the young Winifride continued to live as a hermit near the site of her «martyrdom». However, she held close to her heart the prophecy of Saint Beuno which said that she would remain in that place for a further seven years before being called elsewhere to minister for the Lord's sake. Robert the Prior of Shrewsbury offers an elaborate version of the prophecy that not only would she remove from the scene of her 'martyrdom' but that the stones surrounding the spring would forever bear marks, as of blood, within them to remind all of the sacred event that had taken place there. He also records Beuno prophesying that through her prayers many would reap spiritual and physical blessings in this world and spiritual comfort in the next. Robert also comments that Beuno and Winifride would remain miraculously in contact for the remaining time of their lives irrespective of where they were. Saint Winifride indeed kept her promise to Beuno by making a set of vestments for him each year that she would then place upon a small raft and leave to float down the stream from

Holywell. It would eventually turn up at Clynog, coming ashore at the appropriately named Porth y Casseg (Port of the Chasuble)! At the end of the predicted seven years, Winifride learned of the death of Saint Beuno and, according to Elerius, a council of bishops was held that decreed that virgin recluses should not live as hermits but in community. Some accounts suggest that she was present at the council as the abbess of a community based on Holywell. This may or may not be so but the outcome was that she left the place of her «martyrdom» with a solitary companion and made her way to Bodfari which lies on the county boundary between Flintshire and Denbighshire and about three miles from both Saint Asaph and Denbigh. Here she found Saint Diheufar, one of a family of saints that includes Saint Tudno amongst its number. Saint Diheufar lived close to a well that eventually became dedicated to him and had miraculous properties. This well was much revered until the middle of the last century when it was submerged beneath the track bed of the Mold-Denbigh branch of the London and North Western Railway. The line itself closed in the 1960's but the whereabouts of the well remains unknown. Following customary monastic hospitality, Diheufar sent her across the Vale of Clwyd to Henllan (two miles north-west of Denbigh) and Saint Sadwrn. Enlightened by God, Sadwrn directed Winifride to Gwytherin as the place of her abode. Gwytherin lies about four miles east of Llanrwst above the Conwy Valley. However, Winifride did not go direct to Gwytherin but was sent by Sadwrn, in the company of a deacon to the monastery of Saint Elerius situated on the River Elwy, possibly near the village of Llangernyw. This is the same Elerius who recorded Winifride's life and he is described as being related to the saint. Elerius duly accompanied Winifride to the place of her calling at Gwytherin on the slopes on Moel Llyn where his mother Theonia, and therefore also related to Winifride, was the aged abbess of a community of nuns. Elerius' words to his mother acknowledge Winifride's unique situation as a living saint, «She is come to die a blessed death among you, having already a high place reserved for her among the most glorious martyrs in heaven.» In this remote spot, Winifride lived out the remainder

of her days untroubled by the world. Elerius seems to have been a frequent visitor to the nuns for he records that Winifride had the gift of foreknowledge. He records that he hoped that Winifride would be there to assist at his burial but she replied that he would bury both his mother and Winifride herself, and would live some further years before attaining his own blessed repose. Winifride spent some time as in charge of novices until, at the death of Theonia, she was called to lead the community as its abbess. It is said that she lived in a state of perpetual prayer and ecstasy until she was acquainted with the day and hour of her death. She fell into a final sickness which she endured with great patience despite the frequent and violent convulsions that accompanied her last days. The illness gave Winifride time to bid her farewells to the sisters of the community and to make her funeral arrangements. Among these was the request that she be laid to rest beside the holy Theonia in the monastery cemetery. Winifride was indeed laid to rest by her beloved Theonia and in the company of other illustrious Welsh saints, notably Saint Cybi, a disciple of Saint Hilary of Poitiers, Saint Seriol, brother of Saint Enion of Bardsey. Cybi and Seriol are the saints of Anglesey and they were active in the sixth century as founders of monasteries and missionaries. Saint Elerius records that the saint's repose occurred on the eve of the Nativity of the Forerunner, 23rd June, the very same day she sent her annual gift of vestments to the holy Beuno. Some suggest this was also the same day as her first «martyrdom». It appears true that her original feast day was indeed 23rd June and this became the occasion of the chief pilgrimage to Holywell. The present feast day of Saint Winifride on 3rd November is a much later addition to the calendar and this commemorates the translation of her holy relics to the Abbey Church in Shrewsbury. The year of her death is not certain but must have occurred in the 650's since Elerius himself reposed in 660. Winifride lay in the monastic cemetery for almost five hundred years at one of the centres of a growing devotion. Veneration of the saint does not seem to have been particularly widespread but it was there nonetheless. The devotion comes to prominence in the century following the Schism (!) between East and West in 1054 and the Norman

Conquest in 1066. As was common in the post schism Norman church, the acquisition of relics, by fair means or foul, was considered essential by monastics and the completion of the new Abbey Church in Shrewsbury was just such an occasion. The severe sickness contracted by one of the community in Shrewsbury led to prayers being offered both there and in the Abbey Church in Chester. This led to a vision of Saint Winifride appearing to the sub-prior of Chester and she indicated that a mass should be served for the sick monk in the chapel at the well. At the same hour as the mass was said, the Shrewsbury monk recovered. It was clear from this, according to Robert of Shrewsbury, that her relics were important to the success of the new abbey foundation and accordingly in 1138 a deputation led by Prior Robert, one might call it a «heavy» mob, descended on Gwytherin and removed the relics to Shrewsbury. Local opposition was simply brushed aside. Her relics were carried away, probably along the present route of the A5 trunk road to Shrewsbury and the site of her stations were appropriately marked. That at West Felton, near Oswestry remains as a spring with chapel over it, and although recently fallen into private hands it is occasionally accessible to the faithful. On arrival in Shrewsbury her relics were placed in Saint Giles church outside the walls until the shrine was completed. There she remained until at the Reformation her relics were scattered to the four winds, though in fact they were probably burned. All that remains today is a knuckle bone that is mounted in a reliquary and cared for by the Roman Catholic Church in Holywell. This relic is always made available to the Orthodox on the occasion of the Annual Pilgrimage. While devotion to Saint Winifride died at the Reformation in Shrewsbury, it continued, as it had for nearly a thousand years, at the place of her 'martyrdom'. Not only devotion, but the miracles, reported from the earliest days, continued unabated. In the years following her death, the little chapel of Saint Beuno must have been swept away and replaced with something more appropriate to the memory of the saint. How this appeared we have no means of telling but church and well were inextricably linked. In mediaeval times stone structures were provided

to encase the well with the parish church standing close by. On the eve of the Reformation, Margaret Beaufort, Countess of Derby, the mother of Henry VII built the fine chapel (1485) over the well-house which we see today. Used as a lumber room after the Reformation, the chapel was restored to use in the time of James II, but latterly was a school room for the Anglican parish. Though the chapel itself is now empty it is used on the first Saturday of each October by Orthodox in Britain for the celebration of the Divine Liturgy in connection with the Annual Pilgrimage organised by the Parish of Saint Barbara, Chester. Although the chapel stands empty for almost all of the year, the fine stonework and timber roof stand testimony to the expense lavished by Margaret Beaufort. The windows are now of plain glass following attempts to destroy the chapel, but fragments of the original glass were recovered from the ground close by and these were incorporated into the east window on restoration of the chapel by the Welsh Office. Today, the shrine is administered by local Roman Catholics and it supports a very busy pilgrimage season from May to October. This, it should be noted, is the only Christian shrine in Britain where the flow of pilgrims never ceased, even in the darkest days of the Reformation and with that, the flow of miracles also never ceased. Richard the Lionheart is recorded as visiting the shrine while Henry V walked from Shrewsbury in pilgrimage to Holywell in 1416. He was followed by Edward IV and, after the Reformation, by James III. Many humbler folk also walked the same roads. In 1629, it is claimed that 1,400 recusant laity and their priests visited on her feast day. The indefatigable Doctor Johnson visited Holywell in 1774 and saw people bathing in the waters and noted the multitudes of crutches left by grateful pilgrims. Many thousands continue to tread the same paths today despite temporary interference with the flow of waters in 1917 through mining activities. In the difficult times for recusants, spies recorded the names and numbers of those making pilgrimage to the well. In that same year 1629 noted above, the list of nobility and gentry recorded is like a «who's who» for the North West and all the well-known families are represented. From the earliest of days the waters of the well

effected many cures and miracles. One of the earliest records a dead girl who was laid in the well and restored to life. Or another child, born blind, who was brought to the well on her request where she bathed her eyes and slept in the chapel. On waking her sight was restored. This single miracle is said to have led to the establishment of Basingwerk Abbey lower down the valley. More recent miracles attributed to the waters of Holywell have been better recorded and these have included cures from leprosy, cancer and paralysis of various sorts. The waters continue to be efficacious especially for diseases of the legs and numerous are the reports of cripples being restored to full health. Interestingly, those who have scoffed at the miracles attributed to Saint Winifride and those who have attacked her shrine have themselves been the subjects of miracles - of a sort! Thieves have been betrayed by the objects of their theft. Others have been subjected to illness until they have restored the stolen property to its owner. Even at Gwytherin where miracles have also been attributed to the intervention of the saint, one who attempted to take the branch of a tree that sheltered pilgrims found himself paralysed and unable to move until he prayed for forgiveness. Many of these miracles have been witnessed by the respected folk of their time who recorded carefully the events they encountered. Like the recipients of the miraculous cures they have come from many different backgrounds ranging from Orthodoxy to Quakerism. Indeed among those affected are many for whom their cure has led to an awakening of faith. The message of Saint Winifride for today is that the age of miracles is not past, and that the power of God to change the manner of our lives continues unabated. Saint Winifride with her miraculous yet humble way of life is a saint for all times and seasons. She alone of all the saints of Britain, apart from the Theotokos herself, is the one saint to whom devotion has continued vibrant and unsuppressed from the day of her repose to the present time. Holywell has been a place of pilgrimage for almost 1350 years, there is no doubt that it will continue to be so while even a single Christian soul bears the name of Winifride on his lips. Holy Saint Winifride, pray to God for us.

THE WEDDING BANQUET

By Deacon Vassilios Papavassiliou

Sermon by Deacon Vassilios Papavassiliou, delivered on 2nd September 2007 at The Greek Orthodox Cathedral of the Holy Cross & the Archangel Michael, Golders Green, London

THE GOSPEL READING

(Matt. 22:1 -14)

The Lord spoke this parable: "The Kingdom of heaven may be compared to a king who gave a wedding banquet for his son. He sent his slaves to call those who had been invited to the wedding banquet, but they would not come. Again he sent other slaves, saying, 'Tell those who have been invited: Behold, I have prepared my supper, my oxen and my fatted calves have been slaughtered, and all is ready; come to the wedding banquet.' But they made light of it and went away, one to his farm, another to his business, while the rest seized his slaves, mistreated them, and killed them. The king was enraged. He sent his troops, destroyed those murderers, and burned their city. Then he said to his slaves, 'The wedding is ready, but those invited were not worthy. Go therefore into the main streets, and invite everyone you find to the wedding banquet. Those slaves went out into the streets and gathered all whom they found, both good and bad; so the wedding hall was filled with guests. But when the king came in to see the guests, he noticed a man there who was not wearing a wedding robe, and he said to him, 'Friend, how did you enter without a wedding robe?' And he was speechless. Then the king said to the attendants, 'Bind him hand and foot, and throw him into the outer darkness, where there will be weeping and

gnashing of teeth'. For many are called, but few are chosen".

St. John Chrysostom once said in a sermon to the people of Antioch: "How many are there, do you think, in our city who will be saved? What I must say is terrible indeed, but I will say it. Among so many thousands not one hundred can be found who will be saved." St. Gregory the Great said something similar: "We fill the Church with people, but who knows how few there are who will be numbered with the elect". "Many come to the faith, but few arrive at the kingdom of heaven." Today's Gospel Reading ends with the same message: "Many are called, but few are chosen".

There is a specific point in today's parable that I want to draw special attention to: the man who is thrown out of the wedding banquet because he is not wearing a wedding garment. The wedding banquet is the most common biblical symbol of God's Kingdom. A garment, in biblical language, does not just mean clothing; it represents the inner man. Garments are an outward reflection of a person's inward condition. In other words, the garment represents the soul. The person cast out of the wedding banquet because his garment was not suited to the occasion means that he was cast out of God's kingdom because his soul was impure.

The question that today's parable therefore compels us to ask ourselves is this: are we ready

to meet our Maker? If we were to die today, would our souls belong in God's Kingdom? Would we belong in the company of the saints? On Great Thursday, the Church gives us the answer in a hymn:

"How shall I the unworthy one appear in the splendour of thy saints? For if I dare enter thy bridal chamber with them, my garments will betray me; they are unfit for the wedding. The angels will cast me out in chains. Cleanse the filth of my soul, O Lord, and save me in thy love for mankind".

I said that the question we should be asking ourselves is are we ready to meet our Maker? The answer we should give ourselves is no. This, then, beckons a second question: how are we to make ourselves ready? We know that we will be saved if we keep God's commandments: love God, love your neighbour. There is just one problem. We all fail abysmally to keep those two simple commandments. What are we to do about this failure? That hymn from Great Thursday provides us with the answer. First of all, we must acknowledge that we are not worthy of the kingdom. We must confess to God that we have rendered our souls unfit for life with Him. We must shed spiritual tears for our sins. All of this can be summed up in the word 'repentance'. Repentance literally means a change of heart, or a change of mind. It can perhaps be translated or at least interpreted as 'conversion'. Conversion, in this sense, should not be understood as something which ends with baptism. This conversion is ongoing. We never stop converting. We never stop becoming Orthodox Christians. The wedding garment that the rejected man in today's parable is not wearing has been compared by some to the robe of baptism. But judging by what we heard from St John Chrysostom and St Gregory, we can not assume that our baptism ensures our salvation. By baptism we are invited to the wedding of Christ, but to be chosen and not merely called, we have to live according to that baptism. At baptism we chant, "As many as have been baptised into Christ

have put on Christ". This means that having donned the baptismal garment, we are to play the part of Christ; we must live in accordance with his will and example. We all fail to do so. Our souls have been soiled by the stain of sin. Our baptismal garment is no longer fit for the wedding banquet. We must renew our baptism in the tears of repentance.

Let us return briefly to that hymn of Great Thursday. It does not end on a pessimistic note. The hymn does not end with "The angels will cast me out in chains". The hymn teaches us not to despair. It leads us from contrition to hope: "Cleanse the filth of my soul, O Lord, and save me in thy love for mankind". However great our sins, we must never despair of salvation. God will not despise our hope in Him. It was such contrition and hope in Christ that gave the thief on the Cross a place in Paradise: "Remember me when you come into your kingdom". The Church has made that our prayer too.

So, let us return to the question, 'How are we to make ourselves ready for God's Kingdom?' I will answer with the words of St Peter of Damascus:

"Patient endurance, combined with self-reproach, will suffice for your salvation... Place your hope in [God] and He will do one of these things: either, through trials and temptations, or in some other way which He alone knows, He will bring about your restoration; or He will accept your patient endurance and humility in place of works; or, because of your hope, He will act lovingly towards you in some other way of which you are not aware, and so will save your shackled soul".

Repentance and hope: if we have these two things in our hearts, then we will surely accept the invitation to the wedding banquet of Christ. By baptism we are called, by repentance we are chosen. God has invited us to eternal life with Him in the Kingdom of Heaven. Let us not throw the invitation back in His face, but let us remember the words of the psalm: "If today you hear his voice, do not harden your hearts".

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Σεπτέμβριος 2007

1. Το πρωί, ο Σεβασμιώτατος ήταν παρών στην Θεία Λειτουργία στον Πατριαρχικό Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι καθώς και την δοξολογία για την αρχή του Εκκλησιαστικού Νέου Έτους. Κατά την δοξολογία αυτή έλαβε μέρος στην υπογραφή των πρακτικών των συνεδριών της Ιεράς Συνόδου του προηγούμενου έτους. Κατόπιν παρεκάθησε με τους υπόλοιπους Ιεράρχες σε γεύμα προσφερόμενο από την Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Κατά την διάρκεια του απογεύματος και της εσπέρας, παρακολούθησε επιπλέον συνεδρίες της διετούς συνάντησης των Ιεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου.
2. Το πρωί, ήταν παρών στη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου «Κουμαριωτίσσης» στο Νεοχώριο, και ακολούθως παρέστη και σε μία μικρή δεξίωση στο οίκημα της Κοινότητας. Κατόπιν, μετέβη με τους υπόλοιπους, προσκεκλημένος σε γεύμα υπό των Hussein & Phyllis Eskur.
3. Το πρωί, έγινε δεκτός από την Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα, με τον οποίο και παρεκάθησε σε γεύμα. Το απόγευμα είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί την ηρώνη Μονή Χώρας, αφιερωμένη στον Σωτήρα (Kariye Camii), με τα παγκοσμίου φήμης περίφημα μωσαϊκά της. Επέστρεψε στο Λονδίνο από την Κωνσταντινούπολη το βράδυ.
4. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη από τον Αντώνιο Γερολέμου. Παρέθεσε γεύμα για τον Βησσαρίωνα και την Σοφία Μπακόλα. Κατά την διάρκεια του απογεύματος, δέχθηκε επίσκεψη από τον Πτέραρχο Δημήτριο Θωμάδη, αποχωρούντα Στρατιωτικό Ακόλουθο της Ελληνικής Πρεσβείας Λονδίνου, και τον αντικαταστάτη του, Θεόδωρο Κίτσο και την σύζυγό του (οι οποίοι συνοδεύονταν από τον Πλοίαρχο Μάρκο Τσολέκα, Ακόλουθο Άμυνας στην ίδια Πρεσβεία).
5. Κατά την διάρκεια του πρωινού, δέχθηκε διαδοχική επίσκεψη του π. Βασιλείου Χριστοδούλου, και της κας Χαρίκλειας Μανουσάκη. Το απόγευμα υποδέχθηκε την Α. Θ. Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη στον Αερολιμένα του Luton κατά την άφιξή του από την Ρουμανία και αργότερα παρεκάθησε σε Επίσημο Δείπνο προς τιμήν του Παναγιώτατου στο Park Inn, Heathrow.
6. Το πρωί, κατευόδωσε την Α. Θ. Παναγιότητα κατά την αναχώρησή του από τον Αερολιμένα του Heathrow με προορισμό το Kangerlussuaq στην Γροιλανδία. Το μεσημέρι παρέθεσε γεύμα στους Χάρη Σοφοκλείδη, Λάμπρο Λάμπρου και Πάνικο Χάσικο.
7. Το πρωί, τέλεσε Αγιασμό στο Δημοτικό Ομολογιακό Σχολείο του Αγίου Κυπριανού στο Thorton Heath. Το μεσημέρι, παρέθεσε γεύμα στην Δρα Καλυψώ Μαρκοπούλου. Το απόγευμα, δέχθηκε επίσκεψη από τους Λαυρέντιο και Ευγενία Σπανού.
8. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Καθεδρικό Ναό της Γενεσίου της Θεοτόκου στο Camberwell Νοτίου Λονδίνου, και κατόπιν παρεκάθησε σε γεύμα προσφερόμενο από την Κοινότητα.
9. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Λαζάρου και Αποστόλου Ανδρέα στο Forest Gate Ανατολικού Λονδίνου και αργότερα παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από την Κοινότητα.
10. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη του Αρχιμανδρίτη Αθναγόρα Αθανασίου. Αργότερα παρέστη στην παρουσίαση «Η Πίστη στο Σύστημα: ο Ρόλος των Σχολείων Θρησκευτικού Χαρακτήρα στο Αγγλικό Εκπαιδευτικό Σύστημα και Κοινωνία», που έλαβε χώρα στην Βρετανική Βιβλιοθήκη, στην δε εκδήλωση συμμετείχε μία μικρή χορωδία από το Ελληνορθόδοξο Δημοτικό Σχολείο του Αγίου Κυπριανού Thornton Heath, Νοτίου Λονδίνου.
11. Το πρωί, τέλεσε τον Αγιασμό στο Ελληνικό Σχολείο του Acton. Επιστρέφοντας στην Αρχιεπισκοπή, δέχθηκε επίσκεψη του Πλοίαρχου Πιερή Μαρουλέττη. Το απόγευμα δέχθηκε επίσκεψη από την κα Αναστασία Παύλου. Το βράδυ, παρέθεσε δείπνο στους διακόνους, μέλη του προσωπικού της Αρχιεπισκοπής στο εστιατόριο Concordia στο Paddington.
12. Αργά το βράδυ υποδέχθηκε την Α. Θ. Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη στον Αερολιμένα Gatwick κατά την άφιξη του από την Γροιλανδία.
13. Νωρίς το απόγευμα κατευόδωσε την Α. Θ. Παναγιότητα στο Αερολιμένα Gatwick κατά την αναχώρησή του για την Κωνσταντινούπολη.
14. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Καθεδρικό Ναό του Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο Golder's Green βορειοδυτικού Λονδίνου και κατόπιν παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα. Το απόγευμα δέχθηκε επίσκεψη της Δίδας Παναγιώτας Χωριδάρη.
15. Το πρωί, τέλεσε Αγιασμό στο Ανεξάρτητο Ελληνικό Σχολείο του Manor Hill. Κατά την διάρκεια του απογεύματος, ευλόγησε τους γάμους του Martin Palmer και της Στέλλας Φαντίδου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και αργότερα και διαδοχικά τους γάμους των Ανδρέα Μαρουλέττη και Μαρίας Τριανταφύλλου, του Christopher Sinclair Pulham και Τριάδας Καλύμνιου, και του Νικόλαου Λεβέντη και Σοφίας Chance στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας στο Bayswater. Αργότερα παρεκάθησε στη δεξίωση και στο δείπνο που επακολούθησε τον τελευταίο γάμο και το οποίο εδόθη στο ιστορικό Banqueting House στο Whitehall.
16. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου στο Shepherd's Bush Δυτικού Λονδίνου και κατόπιν παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν

από την Κοινότητα. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Παναγιώτη Χρυσοστόμου και της Cathleen Gleeson στον Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου στο Battersea.

18. Το μεσημέρι, τέλεσε την κηδεία της Μαριάνθης Γεωργίου στον Ιερό Ναό των Αγίων Αντωνίου και Βαπτιστού Ιωάννου στο Holloway.

19. Δέχθηκε επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου Νεκταρίου Παπαγιαννούλη τω πρωί, και τού Πρωτοπρεσβύτερου Κύριλλου Leret-Aldir το απόγευμα.

20. Το μεσημέρι, παρέθεσε γεύμα στην Γιολάντα Βλασσοπούλου. Το απόγευμα, δέχθηκε επίσκεψη του Χρήστου Κουππάρη. Στη συνέχεια τον επεσκέφθησαν οι Ελένη Παλλάρη και Ελένη Χατζηγεωργίου.

21. Το απόγευμα, δέχθηκε επίσκεψη από την Δίδα Δέσποινα Ευθυμιάδη. Το απόγευμα, παρεκάθησε σε γεύμα στην οικία του Παναγιώτη και της Χρυσάνθης Λαιμού στην Belgravia Κεντρικού Λονδίνου.

22. Το πρωί, τέλεσε τον Αγιασμό στο Ελληνικό Σχολείο του Αγίου Ιωάννου Βαπτιστή στο Hornsey Βορείου Λονδίνου, και στη συνέχεια στο Ελληνικό Σχολείο Κοινότητας Αποστόλου Βαρνάβα στο Wood Green, Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε γεύμα οργανωμένο από την Κοινότητα. Νωρίς το απόγευμα δέχθηκε επίσκεψη του ρασσοφόρου μοναχού Patrick Radley. Αργότερα, ανεχώρησε για το Weston-super-Mare, όπου το βράδυ παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από την Κοινότητα στο Ξενοδοχείο Seaward.

23. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου στο Weston-super-Mare, και αργότερα παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από τον Γεώργιο Μιχαήλ στην οικία του. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Μιχαήλ Μιχαήλ και της Νεκταρίας Ιεροκηνίδη στον ίδιο Ιερό Ναό.

24. Το απόγευμα, ανεχώρησε από το Αερολιμένα Heathrow για την Ναϊρόμπι και από εκεί για το Διεθνές Αεροδρόμιο Bole της Αντίς Αμπέμπα ώστε να συμμετάσχει στην επίσημη αποστολή υπό την ηγεσία της Α. Θ. Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου, η οποία επισκεπτόταν την Αιθιοπική Εκκλησία.

26. Το πρωί, παρεκάθησε σε πρόγευμα με τον Πατριάρχη Αιθιοπίας Παύλο στην οικία του. Στη συνέχεια, μετέσχε στο ολοήμερο Συνέδριο που είχε οργανώσει στην Αντίς Αμπέμπα η Εκκλησία της Αιθιοπίας σε συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, για τα προβλήματα της Αφρικής.

27. Το πρωί, επεσκέφθη την έκθεση για την δεύτερη χιλιετία που οργάνωσε η Εκκλησία της Αιθιοπίας. Το απόγευμα, παρέστη στον εορτασμό της Meskel (της Εύρεσης του Τίμιου Σταυρού) σε κεντρική πλατεία της Αντίς Αμπέμπα. Το βράδυ, παρεκάθησε σε Δείπνο στο Ξενοδοχείο Hilton της Αντίς Αμπέμπα, που παρέθεσε ο Πατριάρχης της Αιθιοπίας Παύλος.

28. Το πρωί, επισκέφθηκε την έδρα της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπα και το Ελληνικό Σχολείο αυτής. Το απόγευμα, ανεχώρησε από την Αντίς Αμπέμπα με κατεύθυνση τον Διεθνή Αερολιμένα Jomo Kenyatta στη Ναϊρόμπι και ακολούθως

(μέσω βραδινής πτήσεως) για το Λονδίνο.

29. Αφίχθη στο Λονδίνο νωρίς το πρωί.

30. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Hackney, και κατόπιν παρεκάθησε σε γεύμα οργανωμένο από την Κοινότητα. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Σπύρου Κυριακίδη και της Νίκολα Νεοφύτου στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων στο Brookman's Park (Hatfield).

Οκτώβριος 2007

1. Το πρωί, τέλεσε την κηδεία του Ανδρέα Κόκκινου στο παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το μεσημέρι, παρέθεσε γεύμα στους Αρχιεπισκόπους Βησσαρίωνα και Φίλιππο Κοχλιώτη. Το απόγευμα, δέχθηκε επίσκεψη από τον Νικόλαο Νικολάου. Το βράδυ, τέλεσε τον Αγιασμό στο Θεολογικό και Εκκλησιαστικό Σεμινάριο και την Σχολή Βυζαντινής Μουσικής στο Wood Green και κατόπιν παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από τον Επίσκοπο Τροπαίου Αθανάσιου.

2. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στο Ελληνορθόδοξο Ομολογιακό Δημοτικό Σχολείο του Αγίου Κυπριανού στο Thornton Heath με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου. Το βράδυ, προήδρευσε συσκέψεως με τους βοηθούς Επισκόπους της Αρχιεπισκοπής στον Αρχιεπισκοπικόν Οίκον και κατόπιν τους προσέφερε δείπνο.

3. Το πρωί, τέλεσε μνημόσυνο για την Λαϊχή Katherine Brandram (Πριγκίπισσα Αικατερίνη της Ελλάδος και της Δανίας, 1913-2007) στο παρεκκλήσιο γραφείου τελετών στο Kingston. Αργότερα, δέχθηκε επίσκεψη της ποιήτριας Παναγιώτας Ζένιου.

4. Το βράδυ, παρέστη στον εσπερινό στο Westminster Abbey με την ευκαιρία της Εθνικής Εορτής της Κύπρου.

5. Το απόγευμα, ανεχώρησε για το Wirral, όπου παρεκάθησε σε δείπνο στο Holiday Inn παρατεθέν από τον π. Παγκράτιο Sanders και την Πρεσβυτέρα του Anna.

6. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στο ιστορικό Παρεκκλήσιο της Αγίας Ουίνιφριντ (Winifride) στο Flintshire επί τη ευκαιρία του 21ου Πανορθόδοξου Προσκυνημάτων στον Ιερό Ναό της Αγίας στο Holywell, και κατόπιν τέλεσε Αγιασμό επί του φρέατος που βρίσκεται κάτω του Παρεκκλησίου. Μετά από το γεύμα, προσέστη του Μεγάλου Εσπερινού στο εν λόγω παρεκκλήσιο. Το βράδυ, παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από τον π. Στέφανο Maxfield και την Πρεσβυτέρα του Catherine στην οικία τους στο Albrighton.

7. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των 318 Αγίων Πατέρων της Νικαίας και Ιωάννου του Βαπτιστή στο Sutton (Shrewsbury), κατά την διάρκεια της οποίας χειροτόνησε τον Διάκονο Timothy Pearce σε Πρεσβύτερο. Κατόπιν, παρεκάθησε σε γεύμα παρατεθέν από την Κοινότητα, στο Mereside Hall. Αργότερα, επισκέφθηκε το νεο-αποκτηθέν κτήμα της Ελληνορθόδοξης Νεολαίας Μεγάλης Βρετανίας στο Hughley.

8. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη από τον κ. Κωνσταντίνο Ξηρογιάννη και τον κ. Ανδρέα και την κ. Έλενα Ζένιου. Το βράδυ, ήταν προσκεκλημένος στην δεξίωση που δόθηκε στο Ελληνικό Κέντρο από τον Ύπατο Αρμοστή της Κυπριακής Δημοκρατίας Γιώργο Ιακώβου για την επέτειο της Ανεξαρτησίας της Κύπρου.
9. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη από τον κ. Νικολάο Καραγιώργη και την Δίδα Παναγιώτα Χωριδάρη.
10. Το πρωί, παρεκάθησε σε πρόγευμα των Αρχηγών Εκκλησιών περιφέρειας Λονδίνου στην οικία του Ρωμαιοκαθολικού Αρχιεπισκόπου Westminster. Το βράδυ, δέχθηκε επίσκεψη του κ. Νίκου Σκηνίτη.
11. Το βράδυ, παρεκάθησε σε γεύμα προς τιμή της κας Φωτεινής Παπαδοπούλου στο οίκημα της Κυπριακής Αδελφότητας στο Barnet.
12. Το πρωί, κήρυξε το Λόγο του Θεού κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Γενεαίους της Θεοτόκου, Camberwell, με την ευκαιρία της παρουσίας εκεί των ιερών λειψάνων του Αγίου Παρθενίου επισκόπου Λαμψάκου του Θαυματουργού.
13. Το απόγευμα, ευλόγησε τους γάμους του Μάριου Μιχαήλ και της Ειρήνης Burton στον Ιερών Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας στο Bayswater. Το βράδυ, παρεκάθησε στο Δείπνο για τον Ραδιομαραθώνιο, στο Ξενοδοχείο Hilton Park Lane.
14. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος και Ευαγγελιστή Λουκά στο Erdington (Birmingham), όπου και παρεκάθησε σε γεύμα. Το βράδυ, αναχώρησε για την Κύπρο.
15. Το πρωί, επισκέφθηκε τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο και το βράδυ τον Προκόπη και την Έλλη Παναγιώτου.
16. Πέρασε την ημέρα με τον αδελφό του Παναγιώτη και την νύφη του Δέσποινα Θεοχάρους.
17. Το πρωί, επισκέφθηκε το Μοναστήρι του Μαχαίρα. Το μεσημέρι, επισκέφθηκε τον Καθηγούμενο Αρχιμανδρίτη Συμεών στην Μονή Αγίου Γεωργίου, Λάρνακα.
18. Το πρωί, επισκέφθηκε και πάλιν τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο και ακολούθως επέστρεψε στο Λονδίνο.
20. Το πρωί, ανεχώρησε για την Γλασκώβη, όπου το βράδυ παρεκάθησε σε δείπνο παρατεθέν από την Ευρυδίκη Στάκη στο Ξενοδοχείο Cairn Lodge εις Aucherarder (Perthshire).
21. Το πρωί, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αποστόλου Λουκά στη Γλασκώβη, όπου χειροθέτησε τους Brendan Finch, Νικόλαο Κυριακού και Χρυσόστομο Δημητρίου σε αναγνώστη και τον Μάρκον Mitchell αρχικά αναγνώστη και μετά Υποδιάκονο. Μετά, του προσφέρθηκαν γεύμα και αναψυκτικά από την Κοινότητα. Τό απόγευμα, παρέστη σε συνεδρία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητας του Αποστόλου Λουκά στο Ξενοδοχείο Cairn Lodge και κατόπιν ακολούθησε Δείπνο παρατεθέν από την Ευρυδίκη Στάκη.
22. Το απόγευμα, επέστρεψε στο Λονδίνο. Το βράδυ, ήταν παρών στον επετειακό εορτασμό των 40 χρόνων από την ίδρυση του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Αγία Φιλοθέη» στο Ξενοδοχείο Langham.
23. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη από την κ. Σοφία Σταματέλλη, Πρόξενο της Ελλάδος στο Λονδίνο. Το βράδυ, ήταν παρών σε διάλεξη του πρώην Πρωθυπουργού της Ελλάδος Κώστα Σημίτη στο London School of Economics.
24. Το μεσημέρι, δέχθηκε επίσκεψη από τους Λούη Λαϊζου, Τάκη Αμερικάνο και π. Θεωνά Μπακάλη, και μετά τους παρέθεσε γεύμα στην Αρχιεπισκοπή.
25. Το πρωί, δέχθηκε επίσκεψη από τον Επίσκοπο Καρπασίας και τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Μαχαίρα Αθανάσιο, με την συνοδεία τους. Το απόγευμα, ανεχώρησε αεροπορικώς για το Μόναχο, απ' όπου μετεφέρθη οδικώς εις Salzburg της Αυστρίας υπό της κας Renate Hartmann, συνοδευόμενη υπό την πενθερά της Ann και την κόρη της Vanessa.
26. Το πρωί, επισκέφθη το καθεδρικό ναό της πόλης, το ρωμαιοκαθολικό αρχι-αββαείο του Αγίου Πέτρου, και την Ιερά Γυναικεία Μονή του Nonnberg, όπου του προσεφέρθη γεύμα υπό της ηγούμενης M. Perpetua Hilgenberg OSB. Το βράδυ, ήταν προσκεκλημένος σε Επίσημο Δείπνο παρατεθέν από την Πριγκίπισσα Christine von Hohenburg επί τη αναγγελία των γάμων της κόρης της, Πριγκίπισσας Μαρίας-Τερέζας, που παρητέθη στο Fortress Restaurant στο Hohensalzburg.
27. Το μεσημέρι, ήταν παρών στην τελετή των γάμων του Anthony Bailey και της Πριγκίπισσας Μαρίας-Τερέζας von Hohenburg στο αρχι-αββαείο του Αγίου Πέτρου, οπότε και ανέγνωσε συγχρηστήριο επιστολή της Α. Θ. Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου. Στην συνέχεια, ήταν καλεσμένος στη δεξίωση που δόθηκε από τους γονείς της νύφης στο Karl-Böhm-Saal του Festspielhaus, Salzburg. Το βράδυ, παρεκάθησε σε εορταστικό Δείπνο που δόθηκε από τους γονείς της νύφης στο Alte Residenz zu Salzburg.
28. Το μεσημέρι, ήταν προσκεκλημένος στο Αποχαιρετιστήριο Brunch για τους νέονυμφους, το οποίο δόθηκε από την Πριγκίπισσα Christine von Hohenburg στο Restaurant M32 στο Museum der Moderne. Αργότερα, επέστρεψε οδικώς στον Αερολιμένα του Μονάχου, για την αναχώρησή του για Λονδίνο το ίδιο βράδυ.
29. Το πρωί, δέχθηκε διαδοχικά επίσκεψη της Πρεσβυτέρας Αγγελικής Γιαννή, της Λουκίας Στυλιανού, της Αγγελικής Χατζηκωνσταντίνου, του Ευαγγέλου και της Λουκίας Λιασσί, και του Δημήτρη Παναγιώτου.
30. Έλαβε μέρος σε ολοήμερο συνέδριο Bio-ηθικής, οργανωμένο υπό την αιγίδα των Churches Together in England και του King's College του Λονδίνου στο Νοσοκομείο Guy. Το βράδυ, προήδρευσε Συνεδρίας του Ε.Φ.Ε.Π.Ε. στην Αρχιεπισκοπή.
31. Το πρωί, δέχθηκε τον Σμήναρχο Γεώργιο Δριτσάκο, Αεροπορικό Ακόλουθο στην Ελληνική Πρεσβεία Λονδίνου. Το απόγευμα, δέχθηκε τον π. Αναστάσιο Σαλαπάτα και τους Παντελή Δημοσθένους και Παναγιώτη Αργυρού, και τον Αντώνη Θεμιστοκλέους, κατοικία του Οικουμενικού Πατριάρχη στα Θεραπεία.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

September 2007

1. In the morning, His Eminence the Archbishop was present at the celebration of the Divine Liturgy at the Patriarchal church of St. George in the Phanar and at the Te Deum for the beginning of the Ecclesiastical New Year held in continuation. During the latter, he participated in signing the minutes of the preceding year's sessions of the Holy Synod. Afterwards, he joined his fellow hierarchs at a luncheon offered by His All-Holiness the Oecumenical Patriarch. In the afternoon and evening, he attended further sessions of the bi-annual meeting of hierarchs of the Oecumenical Throne that had begun the previous day.
2. In the morning, he was present at a celebration of the Divine Liturgy at the church of the Dormition of the Mother of God "Koumariotissa" in Neochorion, which was followed by a small reception held on the premises of the Community. Afterwards, he was among those entertained to lunch at a restaurant by Hussein & Phyllis Eskur.
3. In the morning, he was received by His All-Holiness, who later entertained him to lunch. In the afternoon, he visited the former Chora monastery dedicated to the Saviour (Kariye Camii), with its world-famous mosaics. He returned from Constantinople in the evening.
4. In the morning, he received Antonios Yerole mou. He entertained Vessarion & Sophia Bakolas to lunch. During the afternoon, he received Col. Demetrios Thomaïdis, departing Military Attaché at the Hellenic Embassy, and his replacement, Lt.-Col. Theodoros Kitsos (who were accompanied by Capt. Markos Tsolekas HN Defence Attaché at the same Embassy).
5. During the morning, he received Father Vassilios Christodoulou and Miss Harikleia Manousaki. In the afternoon, he welcomed His All-Holiness the Oecumenical Patriarch at Luton Airport on his arrival from Romania and later was a guest at a Dinner given in his honour at the Park Inn at Heathrow.
6. In the morning, he bid farewell to His All-Holiness on his departure from Heathrow Airport for Kangerlussuaq in Greenland. At midday, he entertained Haris Sophokleïdis, Lambros Lambrou & Panikos Hasikos to lunch.
7. In the morning, he conducted an Haghiasmos at St. Cyprian's Primary School in Thornton Heath. At midday, he entertained Dr. Kalypso Markopoulou to lunch. In the afternoon, he received Lavrentios & Eugenia Spanos.
8. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards.
9. In the morning, he presided at the Divine Liturgy and preached the Word of God at the church of Ss. Lazarus & Andrew the Apostle in Forest Gate, being entertained to lunch afterwards by the Community.
10. In the morning, he received Archimandrite Athenagoras Athanasiou. Later, he was present at the launch of "Faith in the System : the role of schools with a religious character in English education and society", held at the British Library and at which a small choir from St. Cyprian's Greek Orthodox Primary School in Thornton Heath participated.
11. In the morning, he conducted an Haghiasmos at the Hellenic School in Acton. Returning to the Archdiocese, he received Capt. Pieris Maroulettis. In the afternoon, he received Mrs. Anastasia Pavlou. In the evening, he entertained his diaconal staff to supper at the Concordia restaurant in Paddington.
12. In the late evening, he welcomed His All-Holiness the Oecumenical Patriarch at Gatwick Airport on his return from Greenland.
13. In the early afternoon, he bade farewell to His All-Holiness at Gatwick Airport on his departure for Constantinople.
14. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Holy Cross & St. Michael in Golder's Green on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he received Miss Panaghiota Ghoridari.
15. In the morning, he conducted an Haghiasmos at the Manor Hill Greek School. During the afternoon, he blessed the marriage of Martin Palmer and Stella Fantidou in the Chapel of the Archdiocese and the marriages of Andreas Maroulettis and Maria Triantafyllou, of Christopher Sinclair Pulham and Triada Kalymnios and of Nikolaos Leventis and Sophia Chance at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. Later, he attended the Reception and Dinner held to celebrate the last wedding and given at the historic Banqueting House in Whitehall.
16. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Nicholas in Shepherd's Bush, being entertained to lunch afterwards by the Community. In the afternoon, he blessed the marriage of Panaghiotis Chrysostomou and Kathleen Gleeson at the church of St. Nectarius in Battersea.
17. At midday, he presided at the funeral of Mrs. Marianthi Georgiou at the church of Ss. Anthony & John the Baptist in Holloway.
18. He received Archimandrite Nektarios Papayiannoulis in the morning and Protopresbyter Kyrillos Leret-Aldir in the afternoon.
19. At midday, he entertained Miss Yiolanda Vlassopoulou to lunch. In the afternoon, he received Christos Koupparis. In the evening, he received Mesdames Heleni Palari and Heleni Hadjigeorgiou.

21. In the afternoon, he received Miss Despoina Efthymiadou. In the evening, he was a guest at a Dinner held at the home of Panagiotis & Chrysanthi Lemos in Belgravia.
22. In the morning, he presided at an Hagiasmos for the Greek School of the church of St. John the Baptist in Hornsey, followed by a similar ceremony at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green for the Greek School of the Community of St. Barnabas, being entertained to lunch by the Community in continuation. In the early afternoon, he received the rassophore monk Patrick Radley. Later, he left for Weston-super-Mare where, in the evening, he was entertained to supper by the Community at the Seaward Hotel.
23. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Andrew the Apostle in Milton (Weston-super-Mare), being entertained to lunch afterwards by Georghios Michael at his home. In the afternoon, he blessed the marriage of Michalis Michael and Nektaria Hierokipidis at the same church.
24. In the evening, he left Heathrow Airport to fly to Nairobi and from there to Bole International Airport in Addis Ababa in order to participate in the official delegation led by His All-Holiness the Oecumenical Patriarch that was to participate in the Ethiopian Millennium Summit of Religious Leaders organised under the auspices of the Ethiopian Tewahedo Church.
25. He arrived in Ethiopia in the afternoon.
26. In the morning, he was entertained to breakfast by Patriarch Paulos of Ethiopia at his residence. For the rest of the day, he was present at the Millennium Summit held at the United Nations' Conference Hall in Addis Ababa and which concerned problems facing Africa. The Summit was addressed by Patriarch Paulos, His All-Holiness the Oecumenical Patriarch and HH the Catholicos of Cilicia, as well as by a number of government representatives.
27. In the morning, he visited the Ethiopian Church's Millennium Exhibition at the Patriarchate. In the afternoon (it being the feast of the Exaltation of the Holy Cross), he was present at the celebration of Meskel (the finding of the True Cross) that was held in Meskel Square. In the evening, he was a guest at a Reception and Dinner hosted by Patriarch Paulos of Ethiopia at the Hilton Hotel in Addis Ababa.
28. In the morning, he was received by the Greek Orthodox Community in Addis Ababa, visiting their church and Community's Greek School. He left Addis Ababa for Jomo Kenyatta International Airport in Nairobi in the afternoon, flying on to London in the late evening.
29. He arrived back in London in the early morning.
30. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Theologian in Hackney, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he blessed the marriage of Spyros

Kyriakidis and Nicola Neophytou at the church of the Holy Apostles in Brookman's Park (Hatfield).

October 2007

1. In the morning, he presided at the funeral service of Andreas Kokkinos held in the Chapel of the Archdiocese. At midday, he entertained Archimandrites Vessarion and Philippos Kochliotis to lunch. In the afternoon, he received Nikolaos Nikolaou. In the evening, he conducted an Hagiasmos on the commencement of lessons at both the Theological and Ecclesiastical Seminary & the School of Byzantine Music in Wood Green, being entertained to supper afterwards by Bishop Athanasios of Tropaeou.
2. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at St. Cyprian's Greek Orthodox Primary School in Thornton Heath on the occasion of its patronal feast. In the evening, he presided at a meeting of the hierarchy of the Archdiocese at Thyateira House, afterwards entertaining them to supper.
3. In the morning, he read a memorial service for the late Lady Katherine Brandram (HRH Princess Katherine of Greece & Denmark, 1913-2007) at an undertaker's chapel in Kingston-upon-Thames, prior to her burial in Greece. Returning to Thyateira House, he received Mrs. Panaghiota Zeniou.
4. In the evening, he was present at Evensong at Westminster Abbey on the occasion of the National Day of the Republic of Cyprus.
5. He left for the Wirral in the afternoon, being entertained to supper at the Holiday Inn in Northop near Chester by Father Pancratios and Presbyteria Anna Sanders.
6. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Chapel of St. Winifride in Holywell (Flintshire) on the occasion of the 21st Pan-Orthodox Pilgrimage to the saint's shrine there, afterwards performing an Hagiasmos at the well situated below the chapel. After lunch, he presided at Great Vespers in the shrine chapel. In the evening, he was entertained to supper by Father Stephen and Presbyteria Catherine Maxfield at their home in Albrighton.
7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the 318 Holy Fathers of Nicaea & St. John the Baptist at Sutton (Shrewsbury), during the course of which he ordained Deacon Timothy Pearce to the priesthood. Afterwards, he was entertained to lunch by the Community at the nearby Mereside Hall. Later, he visited the newly-acquired site for the Greek Orthodox Youth of Great Britain Youth Camp at Church Preen / Hughley in Shropshire.
8. In the morning, he received Mr. Constantinos Xiroyiannis, and Andreas and Helena Zeniou. In the evening, he was a guest at a reception given at the Hellenic Centre by the High Commissioner of the Republic of Cyprus to mark Cyprus' Independence Day.

9. During the morning, he received Mr. Nikolaos Karageorghios and Miss Panaghiota Ghoridari.
10. In the morning, he participated in a meeting of London Church Leaders, held in conjunction with breakfast at Archbishop's House in Westminster. In the evening, he received Mr. Nikolaos Skinitis.
11. In the evening, he was a guest at a Dinner held in honour of Mrs. Photini Papadopoulou at the Cypriot Brotherhood in Barnet.
12. In the morning, he presided at the Divine Liturgy and preached the Word of God at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell on the occasion of the arrival there of relics of St. Parthenius of Lampsakos.
13. In the afternoon, he blessed the marriage of Marios Michael and Irene Burton at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. In the evening, he was a guest at Radiomathon's fund-raising Dinner, held at the Hilton Park Lane.
14. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of the Holy Trinity & St. Luke the Evangelist in Erdington (Birmingham), being entertained to lunch by the Community afterwards. He left for Cyprus in the evening.
15. In the morning, he was received by Archbishop Chrysostomos II of Cyprus. In the evening, he had supper with Procopios & Helle Panaghiotou at their home.
16. He spent the day with Panaghiotis & Despoina Theocharous.
17. In the morning, he visited the Monastery of Machaera. At midday, he visited the Monastery of St. George in Larnaca, where he was received by its abbot, Archimandrite Symeon.
18. In the morning, he was again received by the Archbishop of Cyprus. He returned to London in the evening.
20. In the morning, he left for Glasgow. In the evening, he was entertained to supper by Mrs. Evridiki Christie-Stakis at the Cairn Lodge Hotel in Auchterarder (Perthshire).
21. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Luke in Dowanhill (Glasgow), during the course of which he conferred the Office of Reader on Brendan Finch, Nicholas Kyriacou and Chrysostomos Demetriou, and the same Office followed by that of Subdeacon on Marcus Mitchell. He was entertained to refreshments by the Community afterwards. In the evening, he presided at a meeting of the Cathedral's Committee at the Cairn Lodge Hotel, being entertained to supper by Mrs. Evridiki Christie-Stakis afterwards.
22. He returned to London in the afternoon. In the evening, he was present at celebrations marking the 40th anniversary of the establishment of the St. Philothei Philanthropic Organisation that were held at the Langham Hotel.
23. In the morning, he received Mrs. Sophia Stamatelli, newly-appointed as Consul of Greece in London. In the evening, he was present at a lecture delivered by Dr. Costas Semitis, formerly Prime Minister of Greece, at the London School of Economics.
24. At midday, he received Louis Loizou, Takis Amerikanos and Archimandrite Theonas Bakalis, afterwards entertaining them to lunch at the Archdiocese.
25. In the morning, he received Bishop Christophoros of Carpasia and Archimandrite Athanasios, abbot of the Monastery of Machaera, together with members of their entourage. In the afternoon, he left Heathrow Airport for Franz Josef Strauss Airport in Munich, from there travelling on to Salzburg in Austria by car. Arriving at the hotel at which he was to stay, he entertained Mrs. Ann Hartmann, her daughter-in-law Renate (who had placed her car at his disposal), and her granddaughter Vanessa to refreshments.
26. During the morning, he visited Salzburg cathedral, the historic arch-abbey of St. Peter, and the equally-historic Nonnberg abbey (where he was entertained to lunch by the abbess, M. Perpetua Hilgenberg OSB). In the evening, he was a guest at a Welcome Dinner given by H.S.H. Princess Christine von Hohenburg to mark the forthcoming wedding of her daughter, Princess Marie-Therese, which was held at the Fortress Restaurant of the Hohensalzburg.
27. At midday, he was present at the marriage of H.E. Anthony Bailey and H.S.H. Marie-Therese von Hohenburg, celebrated with a Nuptial Mass at the Roman Catholic Arch-abbey of St. Peter in Salzburg, and at the end of which he read a Letter of Congratulation from His All-Holiness the Oecumenical Patriarch. In continuation, he was a guest at a Reception given by the bride's parents, TSH Prince Peter & Princess Christine von Hohenburg, at the Karl-Böhm-Saal of the Festspielhaus Salzburg. In the evening, he was a guest at the celebratory Dinner given by the bride's parents at the imposing Alte Residenz zu Salzburg.
28. At midday, he was a guest at a Farewell Brunch for the bridal couple given by H.S.H. Princess Christine von Hohenburg at Restaurant M32 at the Museum der Moderne overlooking Salzburg. In the afternoon, he returned to Munich, from where he flew back to London in the evening.
29. In the morning, he received Presbyter Angeliki Yianni. In the afternoon, he received Mrs. Loukia Stylianou, Dr. Angeliki Hadjiconstantinou, Evangelos & Loukia Liassi, and Demetrios Panaghiotou.
30. Throughout the day, he participated in a conference on Bio-ethics, organised under the auspices of Churches Together in England at Guy's Hospital. In the evening, he was presided at a meeting of the secretariat of E.F.E.P.E., held at the Archdiocese.
31. He received Group-Capt. Georgios Dritsakos in the morning and Father Anastasios Salapatas, Pantelis Demosthenous & Panaghiotis Argyrou in the afternoon. In the evening, he received Antonios Themistocleous.